SERIA II.—ANUL III. No. 490 | Ediţia a treia | JOI, 26 IUNIE 1897

NUMĂRUL 10 BANI

ABONAMENTELE
Incep la 1 şi 15 ale fie-căreĭ luni şi se plătesc tot-d'a-una înainte
In *Bucureşti* la Casa Administraţieĭ
In *judeţe* şi *streinătate* prin mandate poştale
Un an în ţară 30 leĭ; în streinătate 50 leĭ
Şase luni . . . 15 » » » 25 »
Treĭ luni . . . 8 » » » 13 »
Un număr în streinătate 30 banĭ

MANUSCRISELE NU SE ÎNAPOIAZĂ

REDACŢIA
No. 8 — STRADA CLEMENŢEĬ — No. 8

EPOCA

NUMĂRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE
In Bucureşti şi judeţe *se primesc* numaĭ la Administraţie
In streinătate, *direct la administraţie* şi la toate oficiile de publicitate
Anunciarĭ la pag. IV . . . . . 0.30 b. linia
» » » III . . . . . 2.— leĭ »
» » » II . . . . . 3.— » »
Inserţiile şi reclamele 3 leĭ rîndul

Un număr vechiŭ 30 banĭ

ADMINISTRAŢIA
No. 8 — STRADA CLEMENŢEĬ — No. 8

Apa Bucureştilor

APA BUCUREŞTILOR

Cestiunea atît de matur şi de conştiincios studiată a alimentăriĭ Bucureştilor cu apă potabilă, se complică, din nenorocire, cu o sumă de propunerĭ făcute cu uşurinţă de oamenĭ incompetenţĭ. Consecinţa este că aceste soluţiunĭ neserioase, complică întru atît cestiunea, cu cît publicul renunţă d'a maĭ avea o voinţă asupra uneĭ cestiunĭ ce-l interesează atît de mult, iar presa chiar nu maĭ cutează a intra în dedalul de propunerĭ şi contrapropunerĭ cu carĭ să caută a se întuneca cele două singure soluţiunĭ serioase: apa subterană şi apa de munte.

De şi ne-am spus părerea noastră destul de limpede, credem necesar a reveni cu stăruinţă asupra acesteĭ cestiunĭ, pentru a degaja dintre soluţiunile parazite ce cată să o copleşească, singura soluţiune care credem că se impune din toate punctele de vedere: anume soluţiunea apelor subterane.

Alimentarea Bucureştilor cu apă subterană, egală cu soluţiunea apelor de munte în toate cele-l'alte privinţe, maĭ are avantajul d'a costa circa 2½ milioane, în loc de 25 şi d'a menţine alimentarea Capitaleĭ în lăuntrul razeĭ fortificaţiunilor.

Dar obiectează uniĭ: «Este această apă în cantitate suficientă şi este ea de calitate satisfăcătoare?»

Noĭ răspundem categoric, da.

Negreşit nu ne este cu putinţă ca să înşirăm aci toate motivele technice pe carĭ ne bizuim pentru a face această afirmare. Nu se poate pune într'un articol de ziar, ceea-ce ar încăpea într'un raport voluminos.

Apoĭ întru cît nimenĭ n'a combătut printr'o lucrare ştiinţifică, soluţiunea apelor subterane şi numeroasele rapoarte techice pe carĭ dînsa să bizue, nu credem oportun a întreprinde aci o demonstraţie, pe care suntem gata a o face cînd vom fi provocaţĭ.

Pentru publicul cititor e destul să spunem că soluţiunea apelor subterane se bizue pe studiĭ cît se poate de serioase şi de experienţe îndelungate.

D. inginer Cucu studiază de 4 anĭ această cestiune şi pune în serviciul acesteĭ lucrărĭ cunoştinţele pe carĭ le-a căpătat vizitînd o sumă de oraşe alimentate cu ape subterane.

E ştiut că azĭ din cele 107 oraşe din Germania, ce aŭ maĭ mult de 15.000 locuitorĭ, 59 sunt exclusiv alimentate cu ape subterane.

Inginerul care a făcut cele maĭ multe din aceste alimentarĭ, e d. Baurath Thiem, care are, în privinţa apelor subterane, o reputaţiune europeană.

Insuşĭ d. Thiem a executat în împrejurimile Bucureştilor, prin un asistent al luĭ, lucrărĭ de studiu, pentru a deslui cestiunea apelor subterane. Aceste lucrărĭ s'aŭ prelungit timp de un an şi d. Thiem a făcut treĭ călătoriĭ în Romînia pentru a constata cu ochiĭ luĭ resultatele dobîndite.

Prin rapoarte oficiale, d. Thiem se pronunţa categoric în favoarea alimentăriĭ Bucureştilor cu apă subterană.

Toate aceste lucrărĭ s'aŭ făcut sub privegherea d-luĭ inginer Saligny, care pînă acum un şi jumătate era *inginer-conseiĭ* al primărieĭ şi care cu greutatea pe care o are la noĭ în ţară, poate linişti pe ceĭ profanĭ, carĭ din causa erorilor din trecut, se arată scepticĭ în privinţa seriosităţiĭ cu care s'a studiat această cestiune.

De un an şi jumătate, d. Cucu personal şi-a continuat studiile, şi nouile rezultate dobîndite de dînsul impun maĭ cu putere această soluţiune.

In contra acestor studiĭ serioase şi îndelungate, ce întîmpinare întemeiată pe argumente şi lucrărĭ technice s'a adus?

Nicĭ una.

S'a căutat a se aduce confusiunea în spirite suscitîndu-se propunerĭ neserioase, carĭ puteaŭ rătăci lumea incompetentă. S'aŭ făcut fără succes căutărĭ de izvoare în valea Teleajănuluĭ. S'a dat incapabiluluĭ inginer Orăscu sarcina ridicolă d'a studia apele Vieneĭ. Zicem *ridicolă* pentru că dacă e vorba de izvoare de munte, apoĭ singurele cestiunĭ ce eraŭ de deslușit, era cestiunea măsurăriĭ volumuluĭ isvoarelor noastre şi cestiunea financiară, iar nu modul de captare al apelor Vieneĭ.

D. Orăscu, sub-directorul lucrărilor technice, a făcut un raport asupra apelor *Vieniĭ (!)* prin care atacă pe şeful săŭ d. Cucu, ceea-ce dovedeşte încă anarhia ce există la primărie. Apoĭ d. primar Robescu şi-a dat luĭ însuşĭ misiunea de a vizita apele de la Semmering. In fine s'a căutat a se descredita apele subterane prin polemicĭ injurioase strecurate prin jurnale, precum şi prin afirmaţia îndrăzneaţă că în 2 anĭ şi cu zece milioane se va putea aduce apă de munte.

Eĭ bine, trebue să se sfîrşească o dată cu aceste caraghioslicurĭ.

Administraţia are datoria de a executa apele subterane; de altminterĭ să aibă curagiul să arate prin un raport technic întru ce această soluţiune e defectuoasă.

Incepîndu-se imediat lucrările, peste douĭ anĭ cel mult Bucureştiĭ vor fi alimentaţĭ cu o apă abundentă şi bună. Ast-fel se va recîştiga timpul pierdut, căcĭ dacă administraţia criminală nu-şĭ risipea timpul în recriminărĭ, azĭ am fi deja înzestraţĭ cu apele cele nouĭ.

In această privinţă, putem invoca mărturia eminentuluĭ idrolog Thiem, care într'o scrisoare ce o trimetea din Lipsca, d-luĭ N. Filipescu, la 18 Februarie 1896, zicea:

«*Cestiunea alimentăriĭ cu apă a oraşuluĭ d-voastră, ar fi azĭ deja resolvată, dacă aţĭ fi încă în capul administraţiuneĭ. După cîte ştiŭ însă, tergiversările aŭ reînceput şi Bucureştiĭ vor plăti socoteala*».

Măcar acum să se sfîrşească cu tergiversările şi să se execute alimentarea oraşuluĭ cu ape subterane.

Peste douĭ anĭ, cu o cheltuială de 2 şi jumătate pînă la 3 milioane, Bucureştiĭ vor avea 40.000 metri cubi pe zi de apă de excelentă calitate.

CUM SE CUNOSC!

Colectivitatea e sfîrşită; în fie-care judeţ sunt astă-zĭ cel puţin două coteriĭ colectiviste carĭ vor să se prăpădească una pe alta.

Pricina acestor sfîşierĭ e cunoscută: nu le ajung colectiviştilor gheşefturile. Dar ce frumoase sunt mijloacele cu carĭ coteriile se războesc între ele!

Să luăm de pildă judeţul Botoşanĭ.

Acolo e luptă titanică între prefectul Arapu şi primarul Ullea, fie-care cu coteria sa.

Banda Ullea a făcut intrigĭ la minister şi a mers chiar pînă la o interpelare în Cameră făcută prin deputatul Enăşescu, în care se spuneaŭ lucrurĭ foarte supărătoare pentru d. Arapu.

Prefectul nu s'a lăsat nicĭ el maĭ pe jos: a denunţat la minister reaua administraţie a primaruluĭ Ullea şi a cerut disolvarea consiliuluĭ comunal.

Strîns din două părţĭ, ministrul a găsit că cel maĭ nemerit lucru e să lase pe d. Arapu să facă proastă administraţie în judeţ şi pe d. Ullea să facă proastă administraţie în oraş—iar d-sa să se facă niznaĭ.

Beligeranţiĭ simţind treaba, s'aŭ apucat să-şĭ joace renghiul acasă.

Coteria Ullea face straşnică propagandă contra prefectuluĭ şi-ĭ pune toate beţele în roate.

Dar nicĭ prefectul nu se dă; d. Arapu a început să-şĭ ezecute adversariĭ. In ce chip? Aci începe nostimada.

Prefectul nu s'a pus să persecute pe adversariĭ săĭ colectiviştĭ; persecuţia e bună numaĭ pentru «infamiĭ conservatorĭ» pe carĭ nu-ĭ poţĭ răpune altfel.

Pentru adversarĭ colectiviştĭ, un prefect colectivist—dacă e deştept—nu face alt de cît *să respecte legile*.

Atît şi nimic maĭ mult.

Şi d. Arapu a avut această idee, simplă dar generală. L'aŭ acuzat adversariĭ săĭ, în Cameră, că nu face bună administraţie. «Foarte bine şi-a zis d. Arapu; voiŭ face administraţie bună în partea judeţuluĭ unde sunt proprietarĭ adversariĭ meĭ».

Şi a trimes jandarmĭ la moşia deputatuluĭ Enăşescu—cel cu interpelarea—să ridice pe **dezertoriĭ din armată** *carĭ eraŭ adăpostiţĭ acolo şi cu carĭ d. Enăşescu îşĭ făcea lucrările cîmpuluĭ.*

Şi s'a dus în persoană la moşia d-luĭ senator Bucşănescu—alt adversar—şi a constatat că acest onorabil colectivist ia cu forţa vitele oamenilor de pe cîmp, le duce în ocolul săŭ particular şi nu le liberează de cît după ce oamenii îĭ plătesc amenzĭ ilegale de cîte 20 leĭ şi se învoesc la muncă pe un preţ de nimic; a maĭ constatat că a încălcat pămîntul oamenilor mutînd hotarul; că a astupat un drum, pentru ca oamenii să nu se poată duce pe altă moşie să lucreze; că adăposteşte făcătorĭ de rele osîndiţĭ de tribunale.

Cu chipul acesta — *nefăcînd alt-ceva de cît numaĭ bună administraţie* — prefectul Arapu şi-a răzbunat straşnic pe adversariĭ săĭ.

Ce bine se cunosc colectiviştiĭ între dînşiĭ!

D. Arapu ar merita o notă bună, dacă s'ar apuca să facă administraţie corectă şi în restul judeţuluĭ, în primul rînd pe la moşiile colectiviştilor carĭ îl sprijinesc pe d-sa.

SECAREA BĂDĂLANULUĬ

Propunerea olandeză.—Langeweldt-Schram şi Dithmer.-Examinarea propuneriĭ.—O nouă propunere.-Gheşefturiĭ colectiviştĭ. 3 la sută comision.

Propunerea olandeză

Am vorbit, în ultimul nostru număr, despre propunerea uneĭ companiĭ olandeze, care — în schimbul uneĭ sume anumite—s'a oferit să refacă digul cel mare al Galaţiĭ, în aşa condiţiunĭ, în cît să fereasca pe viitor oraşul de calamităţile unor nouĭ inundaţiunĭ. Aceeaşĭ companie s'a maĭ oferit ca, pentru aceeaşĭ sumă, să pompeze şi apa din partea oraşuluĭ inundată.

Putem da astă-zĭ amănunte interesante asupra condiţiilor în carĭ s'a făcut propunerea, cum şi asupra moduluĭ în care compania voeşte să execute lucrările.

Langeweldt-Schram şi Dithmer

Aşa se numeşte compania, formată din foşiĭ antreprenorĭ carĭ aŭ construit basinul docurilor din Galaţĭ.

Eĭ se însărcinează a repara şi întreţine, pînă la completa secare a apelor, şoseaua Reni-Galaţĭ, precum şi toate digurile de-a-lungul cheiuluĭ Dunăreĭ.

Domniĭ Langeweldt-Schram şi Dithmer se angajează ca, în termen de două săptămînĭ, să drageze cu totul de apă gara Galaţĭ cu atelierile şi atenanţele eĭ, precum şi strada Ceres.

In acelaşĭ timp, compania se obligă să scape întreaga vale a oraşuluĭ, — Bădălanul,—de inundaţiunĭ, pompînd toată masa lichidă ce îneacă azĭ acea parte.

Ca ultim detaliu, vom spune că aceeaşĭ companie este—astă-zĭ — însărcinată cu lucrările de secare a terenurilor băltoase din delta Dunăreĭ. Ea reclamă suma de 280,000 leĭ pentru executarea întregeĭ operaţiunĭ de desecare a Bădălanuluĭ şi a lucrărilor de apărare.

Examinarea propuneriĭ

Langeweldt-Schram şi Dithmer aŭ supus planul lucrărilor ce se însărcinează a executa uneĭ comisiunĭ de inginerĭ.

Guvernul a delegat pe d-niĭ inginerĭ N. Hîrjeu, şeful serviciuluĭ docurilor din Galaţĭ, şi Ilie Radu, şeful construcţiunilor nouĭ de la ministerul lucrărilor publice, ca să studieze propunerea companieĭ olandze.

După cum ni se asigură, antreprenoriĭ aŭ dat a înţelege că eĭ ar reduce pretenţiunile lor de la 280 la 250.000 leĭ.

O nouă propunere

O dată cu propunerea Langeweldt-Schram şi Dithmer, un alt consorţiu financiar, din care face parte inginerul francez Gillemain, a făcut comuneĭ Galaţĭ şi ministeruluĭ lucrărilor publice o ofertă maĭ avantajoasă pentru executarea lucrărilor de desecare a întregeĭ părţĭ de jos a oraşuluĭ dimpreună cu toate băltile din Bădălan, obligîndu-se tot o dată să astupe o mare parte din ele.

Preţul ce acest consorţiu reclamă este cu 50 la sută maĭ ieftin de cît ultima ofertă a d-lor Langeweldt şi Dithmer.

Gheşefturiĭ colectiviştĭ

Carĭ din aceste două propunerĭ va avea şansa de a fi acceptată, nu putem spune încă.

Ceea-ce putem spune însă, e că colectiviştiĭ aŭ cinismul de a specula pînă şi trista nenorocire care a lovit primul port al ţăreĭ.

Acestor speculanţĭ murdarĭ nu le repugnă de a căuta să 'şĭ refacă averile din chiar mizeria concetaţenilor lor, atît de teribil încercaţĭ.

De aceea, în primul consorţiu financiar vedem amestecaţĭ, printre alţĭ colectiviştĭ, pe d. P. Sechiaris, deputat al colegiuluĭ al II-a de Covurluiŭ; iar în cel al doilea, pe d. Basile Epurescu, deputat de Vlaşca.

3 la sută comision

De şi antreprenoriĭ primuluĭ consorţiu aŭ dat a înţelege, după cum am spus, că ar reduce pretenţiile lor de la 280 la 250,000 leĭ, totuşĭ stăruitoriĭ lor insistă pe lîngă dînşiĭ ca să nu facă nicĭ o reducere, de oare-ce—printr'aceasta —lĭ s'ar ciuntĭ comisionul de 3 la sută ce lĭ s'a promis.

Care e comisionul ce a oferit celălant consorţiu? Nu putem şti. In tot cazul el va fi proporţional cu cîştigul ce vor realiza concesionariĭ.

Ne abţinem de la orĭ-ce comentariĭ, căcĭ faptele vorbesc de la sine.

In tot cazul însă, partidul—care e în stare să speculeze durerile şi mizeria nenorociţilor—a ajuns într'un hal neînchipuit de decrepitudine morală.

A se vedea în pagina a IV-a a număruluĭ nostru de azĭ

PLANUL ORAŞULUĬ GALAŢĬ

***lucrat după harta aranjată de d. inginer* Al. E. Mănciulescu.**

PENTRU „DRAPELUL"

Am răspuns, cît se poate de limpede, la întrebarea «Drapeluluĭ» dacă este adevarat că treĭ delegaţĭ aĭ d-luĭ Sturdza aŭ avut o consfătuire la «Epoca» cu dd. Panu şi Filipescu, consfătuire în care s'a hotărît o energică campanie ce va trebui să fie dusă de sturdziştĭ şi de noĭ contra aurelianiştilor. Acum numitul ziar voeşte să'ĭ spunem numele persoanelor carĭ aŭ venit ca delegaţĭ şi amănuntele înţelegereĭ noastre cu sturdziştiĭ.

Asta este prea mult.

Trebue să înţeleagă domniĭ de la «Drapelul» că cel maĭ elementar sentiment de corectitudine ne opreşte de a face asemenea destăinuirĭ, carĭ ar constitui din partea noastră o indiscreţie de neertat.

Totuşĭ am fi dispuşĭ să facem şi această plăcere d-lor Aurelian, Giani, etc., dacă domnia lor n-ar obţine deslegare de la şeful dumnealor d. D. Sturdza.

Pînă atuncĭ aşteptăm ca «Drapelul» să răspundă la întrebarea noastră, adică să ne spue care este situaţia d-lor Aurelian, Giani, şi a celor alţĭ membri din comitetul executiv al partiduluĭ naţional-liberal faţă cu alianţa ce d. Sturdza a încheiat cu noĭ în contra lor.

Amicul nostru d. Alexandru Nicolescu, distinsul profesor de la liceul din Galaţĭ, a avut fericita inspiraţie de a întocmi un album de vederĭ ale părţilor inundate ale Galaţilor, însoţit de o descriere a catastrofeĭ.

Am pus la dispoziţia amiculuĭ nostru gravurile ce s'aŭ lucrat pentru *Epoca* cu atîta talent de d. Duschek.

Acest album se va vinde în folosul inundaţilor.

Suntem încredinţaţĭ că toată lumea va dori să cumpere acest album—care peste cîţĭ va anĭ va fi un document preţios, — ştiind maĭ ales că tot-odată, cu acest obol, să alină suferinţele uneĭ populaţiĭ atît de crud încercată.

Eroul de la Galaţĭ

Cum foarte bine a spus, nu de mult, un amic al nostru, odraslele luĭ Ion Brătianu, aŭ înaintat maĭ repede de cît chiar Moştenitorul Tronuluĭ. Pe cînd A. S. R. Principele Ferdinand a făcut cel puţin douĭ anĭ la fie care grad, Ionel Brătianu de la cel din urmă grad al ierarchieĭ inginerilor a fost de odată înaintat ministru de lucrărĭ publice. Căcĭ este evident că nu motive politice l'aŭ făcut ministru: Ionel Brătianu nu s'a manifestat prin nimic în politică.

După ce bătrînul Ion Brătianu a costat pe ţară o regiune perdută şi regimul de corupere şi destrăbălare care de la dînsul datează, acum, ţara aceasta trebue să-ĭ plătească statuĭ imaginare, să boteze cu numele luĭ bulevarde pe carĭ partizaniĭ luĭ le aŭ combătut pînă la scandal, şi azĭ să puie la cele maĭ înalte demnităţĭ ale Statuluĭ toţĭ copiĭ luĭ nevîrstnicĭ, carĭ să lase oraşele ţăreĭ pradă inundaţiilor, să îndurăm, cu un cuvînt, toate calamităţile pentru slăvirea dinasticĭ Brătianu.

Nu am putut scăpa de această dinastie la generaţia întîia, trebue să îndurăm şi generaţia a doua.

Se ştie că la Galaţĭ, toată primejdia ar fi putut să fie înlăturată. Azĭ chiar o companie streină să oferă să lucreze, în apă, un dig care să proteagă pentru tot deauna oraşul, dig care se putea construi înainte de catastrofă.

La ce ne puteam aştepta însă de la omul al căruĭ singur merit este că poartă numele, funest pentru ţară, de Brătianu.

S'a dus copilandru la Galaţĭ, înainte de inundaţiĭ, şi a găsit pe primar în ceartă cu prefectul.

Atuncĭ ce să facă? Insărcinează armata să facă lucrările de inginerie pentru apărarea oraşuluĭ!

Ne aşteptăm ca atuncĭ, cînd un alt Brătianu va ajunge la vîrstă de 21 anĭ, să fie făcut ministru şi poate ministru de rezboiŭ. El va însărcina de sigur pe inginerii de la ministerul lucrărilor publice să facă planul manevrelor.

Fericită ţară.

TRIBUNA LITERARA

Despre organizaţia INSTRUCŢIEI NOASTRE SUPERIOARE

Zilele trecute, d. C. G. Stere, românul basarabean, atît de cunoscut în cercurile noastre culte, a susţinut teza d-sale de licenţă în drept în faţa facultăţiĭ juridice din Iaşĭ. Teza d-luĭ Stere şi modul cum a fost susţinută aŭ produs la Iaşĭ o senzaţiune foarte mare, cu toate că demult se ştia că formalitatea de examen, la care se supunea tînărul şi sa antul autor, trebuia să fie cu mult prisos covîrşită.

Autorul tratează despre «Evoluţia Individualităţiĭ şi Noţiunea de Persoană în Drept.» Este o lucrare care fese foarte departe din limitele strîmte ale cadruluĭ banal de licenţă: este, cu un cuvînt, *o carte* — lucru aşă de rar la noĭ din partea nu numaĭ a tinerilor absolvenţĭ aĭ Universităţilor noastre, dar chiar din partea bătrînilor lor profesorĭ.

Fireşte că o aşă lucrare superioara ar da loc la o sumă de cercetărĭ critice, dacă ea ar fi de domeniul literar; fiindcă e însă de domeniul înaltelor cercetărĭ ştiinţifice, ea are sorţĭ să fie prea puţin pomenită de numerosĭ noştri criticĭ.

Din partea-ne, ce putem face este numaĭ să o recomandăm cu dinadinsul acelora carĭ preţuesc lumina ştiinţiĭ ca o binefacere pentru orice spirit şi să reproducem aci numaĭ cîtevă cuvinte din prefaţa acesteĭ cărţĭ, în care autorul vorbeşte în treacăt despre organizaţa instrucţieĭ noastre superioare:

Condiţiunile în carĭ s'a născut şi s'a desvoltat instrucţia superioară în România,—necesitatea de a satisface *grabnic* nevoile practice ale unuĭ stat tînăr, de curînd intrat în făgaşul statelor occidentale; trebuinţa imediată de a avea un număr de profesorĭ secundarĭ şi primarĭ, judecătorĭ, avocaţĭ şi alţĭ specialiştĭ cu oarecare pregătire pentru activitatea şi practica lor—explică şi justifică pe deplin faptul că Universităţile noastre aŭ avut pînă acuma o *direcţie prea practică*. Ele, sub presiunea împrejurărilor, fatal aŭ luat maĭ mult înfăţişarea unor şcolĭ speciale, ceea-ce Nemţiĭ numesc *Fachschule*, un fel de şcoale profesionale superioare. Din cauza aceasta, la noĭ cursurile carĭ aŭ numaĭ un interes general ştiinţific adesea lipsesc cu totul saŭ sunt foarte reduse: aşă, de pildă,—ca să vorbesc numaĭ de facultatea juridică din Iaşĭ,—acĭ lipsesc cursurile de *drept comparativ*, de *istoria dreptuluĭ şi a instituţiilor*, de *sociologie* *); iar cursurile de *economie politică şi de finanţe* sunt unite într'o singură catedră, predându-se amîndouĭ numaĭ un singur an. Asemenea filosofia dreptuluĭ se citeşte numaĭ un an şi întreg studiul dreptuluĭ e înghesuit numaĭ în treĭ anĭ ş. a. m. d.

Cred că a venit vremea ca această stare de lucrurĭ să fie schimbată. In faza actuală a vieţiĭ noastre naţionale, nu maĭ e atâta zor de a avea un număr oarecare de specialiştĭ diplomaţĭ, cât se simte o nevoe urgentă de a crea o adevărată cultură naţională şi de a sădi adînc în tînăra societate românească interese intelectuale generale şi ştiinţifice, ca să se poate naşte la noĭ în ţară un mediŭ în adevăr cult şi civilizat. Şi acest lucru nu se poate face decât creându-se în Universităţile noastre adevărate focare puternice de cultură ştiinţifică generală. D. Take Ionescu, fiind ministru de instrucţie, a spus odată în Cameră următoarele frumoase şi adevărate cuvinte:

«Numaĭ atuncĭ ţara noastră va însemna ceva în concertul statelor culte şi civilizate, cînd la tezaurul comun al omenireĭ vom aduce şi noĭ partea noastră. O idee, un sistem filosofic, o credinţă, o descoperire, o operă de artă—trebue să aducem şi noĭ obolul nostru în avuţia comună a omenirii civilizate, din care de atâta vreme consumăm. Un popor nu 'şĭ ia rangul printre popoarele marĭ decât atuncĭ cînd încetează de a fi numaĭ un popor de consumatorĭ şi devine un popor de producătorĭ, şi din punctul de vedere intelectual, artistic.» **)

Dar acest vis se va putea realiza numaĭ atuncĭ, cînd va încolţi în ţară o viaţă intelectuală proprie, o cultură, care ar prinde adîncĭ rădăcinĭ în societatea noastră. Şi pînă cînd Universităţile noastre vor urmărĭ numaĭ scopurĭ practice şi nu vor ajunge focare de

*) La Universitatea din Bucureştĭ a fost deschis anul acesta un curs de sociologie de către eminentul profesor al facultăţiĭ de litere, d. *C. Dimitrescu Iaşĭ*. Ar fi de dorit ca acest curs să fie obligatoriŭ şi pentru studenţiĭ în drept.

**) Vezĭ discursul d-luĭ Take Ionescu, rostit în şedinţa Camereĭ din 17 Martie 1895, cu ocazia discuţiuniĭ asupra budgetuluĭ instrucţiuniĭ publice.

www.dacoromanica.ro

cultură ştiinţifică generală, nu se va putea crea nicio atmosferă de înalte interese intelectuale şi artistice; aceĭ puţinĭ, carĭ se vor adăpă la isvoarele ştiinţeĭ europene, se vor pierde în mijlocul indiferenţiĭ publice, fără să găsească în ţară tradiţiĭ de cultură şi un mediu potrivit pentru a'ĭ îmboldi la munca ştiinţifică. Universităţile noastre vor urmà să pregătească specialiştĭ maĭ mult saŭ maĭ puţin iscusiţĭ, dar nu vor putea să servească intereselor generale ale ştiinţeĭ şi ale civilizaţieĭ.

Maĭ mult: reforma instrucţiuniĭ noastre superioare se impune nu numaĭ din acest punct de vedere, spre a putea şi ţara noastră contribui la tezaurul comun al omeniriĭ civilizate, ci şi din punctul de vedere al intereselor noastre interne, al vieţiĭ noastre politice şi naţionale. La fiecare pas auzim plângerĭ că luptele noastre politice sunt atât de des lipsite de seriositate şi sinceritate!... Dar dacă luptele politice sunt o necesitate a vieţiĭ politice moderne, caracterul lor nu se poate schimbà decât cu ridicarea nivelului cultural şi ştiinţific în clasele diriguitoare.

Orice s'ar zice, ştiinţa în sine are o înriurire moralizătoare şi înălţătoare. Şi din acest punct de vedere se impune reforma, maĭ ales a facultăţilor juridice din carĭ cu deosebire ies viitoriĭ oamenĭ politicĭ: avocaţiĭ în toate statele cu regim parlamentar dau majoritatea luptătorilor pe terenul politic. Direcţia exclusiv practică a facultăţilor juridice va contribui la crearea unor generaţiĭ de oamenĭ politicĭ înguştĭ, fără vederĭ generale adincĭ, fără orizonturĭ largĭ — într'un cuvînt, prea *practicĭ*.

Dar, mi se va zice poate, nu va suferĭ oare pregătirea practică? Răspunsul e scurt: Universitatea nicĭ nu poate da o pregătire practică serioasă, nicĭ nu e aceasta misiunea eĭ. O pregătire practică serioasă nu poate da decât organizaţia raţională a stagiuluĭ, iar Universitatea trebue să rămâie, în conformitate chiar cu numele eĭ (*Universitas*), numaĭ un focar de cultură generală ştiinţifică, care să poată servì de bază solidă pentru activitatea ulterioară a unuĭ cetăţean luminat şi profesionalist conştiincios.

Astfel, cred, între reformele cele maĭ urgente, se impune sporirea anilor de studiĭ universitare pînă la *patru*, adăogîndu-se cursurĭ cu interes general ştiinţific, carĭ încă lipsesc, şi lărgindu-se acele carĭ sunt încă prea reduse.

C. G. Stere.

INFORMAŢII

Medicii cari îngrijesc pe A. S. R. Principele Ferdinand s'aŭ întrunit aseară Marţĭ, la orele 5 şi jum. la Cotroceni şi examinînd pe Alteţa Sa, aŭ constatat cu satisfacţiune că starea Augustuluĭ bolnav este foarte satisfăcătoare şi face progrese zilnice.

***

După cum am anunţat, A. S. Principele Regal va putea fi transportat chiar în cursul acesteĭ săptămîni la castelul Foişor.

Doctoriĭ cari îngrijesc pe A. S. Regală, maĭ mulţĭ ofiţerĭ sanitarĭ superiorĭ, precum şi d. D. Sturdza vor lua loc în trenul special care va transporta pe Alteţa Sa la Sinaia.

A. S. R. Principesa Maria, însoţită de d-na Greceanu, a vizitat erĭ Marţĭ la orele 6 seara, institutul catolic de fete din strada Pitar-Moşu.

Alteţa Sa s'a întors la orele 7 la castelul Cotroceni.

Miniştriĭ se vor întruni astăzĭ Mercurĭ, după amiazĭ, spre a stabili zilele cînd fie-care are a lucra cu M. S. Regele la Sinaia.

Dunărea a început a scădea şi a se retrage într'un mod simţitor.

Astă-zi nivelul Dunăreĭ este maĭ mic cu un metru şi jumătate, de cum era acum 8—10 zile.

In maĭ toate localităţile din ţară s'a început seceratul grîuluĭ şi orzuluĭ.

M. Sa Regele şi Galaţii

Iată respunsul primaruluĭ de Galaţĭ, la telegrama prin care M. Sa Regele face cunoscut darul de 30,000 leĭ:

In numele populaţieĭ lovite de flagelul groaznicĭ inundaţiĭ, mulţumesc cu adîncă recunoştinţă Majestăţeĭ Voastre pentru însemnatul ajutor trimis, care va contribui foarte mult a'ĭ uşura nenorocirea întîmplată.

In vecĭ recunoscătoare de îngrijirea părintească a Majestăţiĭ Voastre, populaţia oraşuluĭ Galaţĭ nadăjdueşte să se ridice curînd de sub această grea lovitură, spre a primi pe Majestatea Voastră tot cu aceeaşĭ dragoste călduroasă cu care V'a primit în tot-d'a-una.

Să trăiţĭ Majestatea Voastră,

Să trăiască Majestatea Sa Regina şi AA. LL. RR. Principele Ferdinand şi Principesa Maria.

Primarul oraşuluĭ Galaţĭ
C. G. Piesulă

MM. LL. Regele şi Regina aŭ plecat ierĭ Marţĭ, la orele 8 şi 15 cu un tren special la Sinaia, spre a lua reşedinţa de vară, la castelul Peleş.

Majestăţile Lor aŭ fost întîmpinate la gară de d. D. Sturdza, primul ministru, cu ceĭ-l'alţĭ domnĭ miniştri, de d-niĭ generalĭ Arion, Năsturel, Carcaletzeanu, Argintoianu de d-niĭ secretarĭ generalĭ aĭ ministerelor, şi un însemnat număr de ofiţerĭ superiorĭ.

După ce Majestăţile Lor aŭ convorbit puţin timp cu persoanele presinte s'aŭ suit în trenul regal.

M. M. L. L. aŭ ajuns la orele 12 în gara Sinaia, unde aŭ fost întîmpinate de d. Stătescu, preşedintele Senatuluĭ, d. Marchiz de Beccaria, ministrul Italieĭ la Bucureştĭ, oficeriĭ batalionuluĭ de vînătorĭ, primarul comuneĭ Sinaia şi un însemnat număr de persoane aflate în acea localitate.

După cîte-va minute de întreţinere cu persoanele presinte, Majestăţile Lor s'aŭ suit în trăsură şi aŭ plecat la castelul Peleş.

In Parlamentul italian, zice Timpul, *generalul Pelloux ministrul de răsboiŭ, răspunzînd d-luĭ Imbriani, a declarat că* puşca *cea nouă italiană se poate considera ca* cea maĭ bună din lume.

Puşca cea nouă italiană este tocmaĭ puşca noastră: puşca Mannlicher calibru 6 şi jumătate, despre care Sturdza, Ciomag şi ceĭ-l'alţĭ spuneaŭ că nu are iarbă şi că este un băţ.

Grozav bate Dumnezeŭ pe Sturdza.

D. Al. Beldiman, ministrul ţăreĭ la Berlin, după o şedere de cîte-va zile în Capitală, a plecat la postul săŭ.

Comitetul statueĭ regretatuluĭ Al. Lahovari, luînd cu adîncă părere de rău cunoştinţă de încetarea din viaţă a d-luĭ Ioan Ciuflea, a ales membru în comitet şi casier pe d. profesor Themistocle Alexandrescu.

Prin urmare, sunt rugate persoanele cari aŭ primit liste de subscripţiĭ pentru statue, să le înapoeze cu fondurile adunate pe adresa d-luĭ Themistocle Alexandrescu, strada Polonă No. 42 în Bucureştĭ.

D. Petre Sfetescu ne trimite următoarea scrisoare:

Domnule Redactor,

Erĭ, 21 Iunie trecînd prin strada Domniţeĭ am văzut pe sergentul de poliţie cu No. 1121, rupînd un afiş care anunţa serbarea populară organizată de Romîniĭ recunoscătorĭ, în onoarea d-luĭ Roberto Fava. Am întrebat pe sergent de acest noŭ soiŭ de ocupaţie şi 'mĭ a răspuns că *aşa are ordin.*

Ordinul a trebuit să fie dat de prefectul de poliţie, care şi el 'l primise de la patriotul Dumitru Sturdza.

D. doctor Istrati 'mĭ a afirmat aseară, după ce 'ĭ am istorisit cele ce văzusem, că acum înţelege de ce toate afişele cari anunţaŭ această serbare eraŭ rupte.

Martorĭ la scena cu sergentul, 'pe lîngă subsemnatul, sunt: d-l Vasile Vasilescu avocat str. Minotaruluĭ No. 63; d-l Emanoil Libra[4], şeful contenciosuluĭ Societăţeĭ de Asigurare *Naţionala*; d-l Gorfunghel, funcţionar comercial, str. Radu Vodă No. 17 şi vizitiul Tramvayiuluĭ Nou cu No. 142.

Crezînd că acest fapt merită să fie dat publicităţeĭ, mă grăbesc a vi 'l aduce la cunoştinţă.

Petru D. Sfetescu
Avocat, Str. Mircea Vodă No. 23.

Ierĭ, Marţĭ, s'a săvîrşit ceremonia înmormîntăreĭ bunuluĭ şi regretatuluĭ nostru amic **Ion Ciuflea.**

Serviciul funebru s'a săvîrşit la orele 4 la biserica Albă, de unde cortegiul, urmat de numeroasele rude şi prietenĭ aĭ defunctuluĭ, a pornit la cimitirul Belu.

Dolinl era condus de fiul săŭ, d. Ciuflea, actual jude de ocol la Bucureştĭ, de ginerii defunctuluĭ şi de fratele săŭ, colonel Ciuflea.

Cordoanele caruluĭ funebru, care era precedat de un alt car încărcat cu coroane, eraŭ ţinute de d-niĭ G. Triandafil, Th. Văcărescu, Iancu Alexandrescu.

Printre numeroasele persoane cari urmaŭ carul funebru, "cităm pe venerabilul d. Lascar Catargi, general Manu, Deşliu, generaliĭ Borănescu, Pastia, C. F. Robescu, primarul Capitaleĭ, Bursan, adjutor, G. Florian, Dimitropolu, etc. etc., precum şi o delegaţiune de ţărani de pe proprietatea defunctuluĭ din judeţul Dîmboviţa.

Planul oraşuluĭ Galaţĭ

Dăm azĭ în pagina a 4-a, planul oraşuluĭ Galaţĭ, după exemplarul ce, cu multă amabilitate. a fost pus la dispoziţia noastră de d. inginer Al. E. Mănciulescu.

Din el cititoriĭ vor putea vedea întinderea dezastruluĭ. Toată partea din vale a oraşuluĭ este în apă. Incepînd de la grădina publică şi pînă jos la debarcaderul Brăileĭ, o mare imensă se întinde peste toată partea estică a Galaţilor.

Stradele Ceres, Dogărieĭ, Magaziilor, Pescăriilor, Vasile Lupu, Sărărie, Vezuvuluĭ, Portuluĭ, etc., sunt înecate.

Docurile, gara, atelierele şi intrepozitele eĭ, arsenalul şi comandamentul flotileĭ, fabricele Goetz, Fernic, Bursa, agenţiile şi depozitele companiilor de vapoare, precum şi toate instalaţiile industriale din Bădălan aŭ fost prada valurilor furioase ale Brateşuluĭ. De asemenea sunt sub apă noua linie ferată Galaţĭ-Bîrlad, precum şi linia Galaţĭ-Bărboşĭ, — pînă la cantonul No. 8, de la bariera Vadul Unguruluĭ, maĭ sus de grădina publică.

Din acest imens înec n'a scăpat decît uzina de gaz aerian, graţie măsurilor din timp luate de directorul eĭ, d. Arnould. După cum am spus, înecarea eĭ ar fi fost o adevărată calamitate pentru Galaţĭ.

De la Comună

Lunĭ seara consiliul comunal al Capitaleĭ a ţinut şedinţă extraordinară. Şedinţa nu s'a putut deschide de cît după orele 10, din causă că din 31 membri cîţĭ trebuie să compună consiliul, abia pînă la acea oră s'aŭ putut întruni 14, şi anume d-niĭ: Chiriţescu, Alexandriu, Melissianu, Petrescu, dr. Răuţoiu, A. Solacolu, C. F. Robescu, Bursan, Eustaţiu, Ionescu blănaru, Vanic, Stănescu, Cristescu şi Miclescu. Cea maĭ mare parte din ceĭ absenţĭ nu maĭ daŭ de mult pe la primărie, aŭ alcătuit un fel de grevă.

După ce s'aŭ citit şi aprobat sumarele a *două* şedinţe anterioare, la orele 10.25 s'a intrat în ordinea zileĭ.

***

Prima chestiune desbătută a fost regulamentul de construcţiunĭ pe bulevarde şi splaiurĭ, modificat—proiectul d-luĭ inginer G. Orăscu.

Acest regulament a fost aprobat de consiliu, cuprinzînd ca dispositiunĭ principale majorarea minimuluĭ înălţimeĭ clădirilor şi micşorarea maximuluĭ de înălţime, precum şi stabilirea că pe bulevardele Protopopescu-Pake şi Ferdinand, construcţiunile să fie toate pe aliniere, iar pe bulevardul Independenţeĭ clădirile să se aşeze facultativ saŭ pe aliniere saŭ cu retragere, în cazul acesta din urmă însă retragerea să fie uniformă de şease metri.

***

A doua chestiune aprobată de consiliŭ a fost: condiţiile de închiriere în viitor a Manutanţeĭ municipale de la Colentina.

***

Desbaterĭ maĭ lungĭ se produc cu ocasiunea discuţiuneĭ asupra construireĭ unuĭ cuptor crematoriu pentru gunoae, la Negru Vodă, în dosul Morgeĭ—proiectul d-luĭ inginer Cucu, directorul lucrărilor technice.

D. consilier Miclescu este în contra acestuĭ crematoriu şi învinovăţeşte administraţia pentru că n'a luat avizul Institutuluĭ Meteorologic asupra direcţiuneĭ vînturilor, curentelor şi presiuneĭ atmosferice în acea parte a oraşuluĭ; d-sa citează şi o decisiune a consiliuluĭ de igienă al capitaleĭ, prin care se cere ca să nu se maĭ depună la Procopoea şi pe strada Ierbărieĭ băligarul şi gunoaele de la casarma Malmaison, ci să se intervină ca administraţia resbeluluĭ să construiască un cuptor pentru arderea gunoaelor de la căsărmĭ.

D. C. F. Robescu, primarul, zice că n'a putut să execute pe militarĭ şi de aceea s'a adresat la ministerul de resbel cerînd construcţiunea unuĭ cuptor crematoriu; d-sa spune că Malmaisonul este aproape afară din oraş şi roagă pe d. Miclescu să-l lase să fie ca Londra, Manchester, Liverpool, în interiorul cărora sunt o mulţime de uzine şi de cupţoare. Terminînd, d. primar spune că este incredinţat că şi ministerul de resbel va construi un cuptor pentru arderea gunoaelor.

D dr. Răuţoiu susţine proiectul, zicînd că cuptorul de la Negru Vodă va fi maĭ complect de cît acel ce s'a construit pentru prima oară la Tunarĭ, va fi prevăzut cu aparate care vor arde gazurile deletere şi vor opri particulele de cărbunĭ; apoĭ coşul va fi cît se poate de înalt, «aşa ca emanaţiunile să fie maĭ sus de nasurile locuitorilor din acea parte a oraşuluĭ». D sa este în contra construireĭ unuĭ crematoriŭ la marginea oraşuluĭ, pentru că transportul gunoaelor acolo ar costa prea mult.

D. Miclescu cere ca să se maĭ facă şi prin alte părţĭ «lucrurĭ de care suferim noĭ ceştia din Albastru; ne ajunge mirosul din Tabacĭ».

D. D. Stănescu este şi d-sa în contra construireĭ cuptoruluĭ în oraş.

D. Dr. Răuţoiu, după informaţiunile luate de la d. director al lucrărilor technice, spune că terenul pe care se va construi cuptorul este numaĭ cu cincĭ metri maĭ jos ca platoul oraşuluĭ, iar coşul va fi înalt de 45 metri. Dacă crematoriul de la Tunarĭ o fi defectuos, acel de la Negru-Vodă va fi perfecţionat. «Dacă d-voastre voiţĭ să fiţĭ paşoptiştĭ şi să nu ţineţĭ compt de progresele ştiinţeĭ, să vă fie de bine; noĭ nu vă putem urma pe această cale.»

Terminînd, d. dr. Răuţoiŭ spune că s'aŭ luat măsurĭ şi pentru perfecţionarea cuptoruluĭ de la Tunarĭ.

Consiliul aprobă proectul pentru construcţiunea acestuĭ crematoriu de gunoaie.

***

Se votează apoĭ transacţiunea cu d-niĭ Missir şi Penescu, prin care în schimbul uneĭ sume de 15,000 leĭ, aceştia renunţă la pretenţiunile lor faţă cu comuna pentru pagubele ce li s'aŭ pricinuit la nişte morĭ şi se închide procesul.

***

După aceea consiliul aprobă maĭ multe credite, între care unul de *20,000 leĭ pentru a se veni în ajutorul inundaţilor din ţară.*

***

In urmă, după ce se încuviinţează maĭ multe restituirĭ de garanţiĭ de-ale foştilor funcţionarĭ aĭ comuneĭ, orele fiind înaintate, 12 noaptea, şedinţa se ridică.

La ordinea zileĭ eraŭ 26 de cestiunĭ, în consecinţă a rămas a se cere aprobarea ministeruluĭ de interne pentru convocarea din noŭ a consiliuluĭ în şedinţe extraordinare.

De la Juraţĭ

Curtea cu juri de Ilfov, a judecat Sîmbătă procesul uneĭ aşa zise tîlhăriĭ care făcuse destul zgomot în Capitală prin faptul că, după cum era înfăţişată afacerea, ea prezinta oare-care asemănare cu bine cunoscuta tîlhărie Olga Lăţescu Şabechi.

Este vorba de o aventură a preotuluĭ G. Dumitrescu Rîmniceanu.

Am anunţat deja la timp această afacere.

Preotul G. Dumitrescu Rîmniceanu, a reclamat parchetuluĭ că în seara de 14 Aprilie trecut, pe cînd se afla într'o cîrciumă din vecinătatea halelor cu un cunoscut al săŭ, Ghiţă Ionescu, femeia Mariţa Ştefănescu a venit pe la orele 8 seara să-l cheme ca să-ĭ spovedească un copil, în strada Reionuluĭ. Preotul, ducîndu-se la domiciliul femeeĭ, după ce a băut un pahar de vin pe care îl oferise aceasta, s'a pomenit cu amantul Mariţeĭ, un oare-care C. Polihroniade, care cu un alt tovarăş al săŭ, Mateescu, aŭ început să-l insulte, să-l lovească şi să-l ameninţe că ĭ rade barba şi părul dacă nu le va da suma de 5000 leĭ fiind-că l-aŭ prins în flagrant delict cu amantă-sa. La protestările preotuluĭ, Polihroniade ajutat de Mateescu, care adusese briciul şi foarfecele, aŭ legat cot la cot pe preot şi l'aŭ ţinut sub pat pînă dimineaţa, cînd preotul ne maĭ avînd ce face a căzut la învoială şi a iscălit o poliţă de 1000 de leĭ şi o declaraţie prin care recunoştea că a fost prins în adulteriŭ cu femeia Mariţa Ştefănescu.

Ca să scape de ruşine şi să nu se maĭ facă vîlvă în oraş, preotul s'ar fi mulţumit cu atît, dar, din nenorocire, cîţĭ-va vecinĭ, carĭ fuseseră atraşĭ de sgomotul din casa Mariţeĭ, uitîndu-se pe fereastră, printr'un colţ unde perdeaua era puţin ridicată aŭ văzut scena petrecută şi aŭ anunţat secţia care a început a ancheta cazul.

De la secţie, afacerea a trecut la parchet şi camera de punere sub acuzare a trimes afacerea la juraţĭ calificînd'o de tîlhărie.

***

Citeşi treĭ inculpaţĭ neagă de a fi comis faptul cu premeditare.

Mariţa Ştefănescu declară că, de mult timp încă, popa îĭ făcea curte în toate zilele, în piaţă, unde ea era precupeaţă.

Polihroniade spune că în adevăr a maltratat pe preot cînd l'a văzut dezbrăcat în casă cu femeia sa, dar că a făcut'o din furie.

Mateescu, neagă de a fi participat la aşa zisa tîlhărie; spune însă că el, cînd a venit în casa Mariţeĭ, împreună cu Polihroniade, a găsit pe popa desbrăcat, ţinînd de genunchĭ pe amanta luĭ Polihroniade.

Dintre numeroşiĭ martorĭ carĭ aŭ fost chemaţĭ la instrucţia afacereĭ, mulţĭ aŭ lipsit în ziua înfăţişăriĭ.

Dintre aceĭ carĭ s'aŭ prezintat înaintea juraţilor, ceĭ maĭ principalĭ aŭ fost Costică Niculae, un vecin al Mariţeĭ, care spune că a văzut, pe fereastră, pe preot desbrăcat, ţinînd pe genunchĭ pe Mariţa şi sărutîndu-o, că a auzit pe Polichroniade cînd a înjurat pe popă şi că l'a văzut dîndu-ĭ o palmă.

Comisarul secţieĭ care a instruit afacerea la început, declară că, în arest, inculpaţiĭ aŭ făcut oare cari mărturisirĭ şi că a văzut pe braţele preotuluĭ oare-cari leziunĭ şi urme de loviturĭ,

Doctorul Chiţu care a fost chemat de preot a patra zi după aventură, declară că popa n'avea absolut nimic.

Maĭ toţĭ ceĭ l'alţĭ martorĭ fac declaraţiunĭ identice, spunînd cum aŭ văzut pe fereastră cele petrecute în camera Mariţeĭ.

***

D. procuror Hamangiu, în rechizitoriu, caută să asimileze această afacere cu tîlhăria Şabechi-Olga Lăţescu. Pe baza declaraţiunilor unor martorĭ carĭ aŭ fost ascultaţĭ la instrucţie, dar carĭ nu s'aŭ prezintat în instanţă, d. procuror voeşte să dovedească că preotul a fost atras în cursă de ceĭ treĭ inculpaţĭ şi cîte şi treĭ aŭ comis asupră-ĭ

TREERĂTORĬ CU RAMELE DE FER
de la C. F. R. Ungare
Secerător „COLUMBIA"
din Fabrica OSBORNE
H. S. GREIF
Bucurescĭ, Str. Smîrdan, 2 (Vis-à-vis de Colaro)

FOIŢA ZIARULUI «EPOCA»

2

MASSON FORESTIER

IN ORAŞUL CRIMEĬ

ROMAN

Ajunse.

Eoullas intră în Casin. Intîiul săŭ simţimînt fu un simţimînt de respect.

In această sală mare şi luxoasă, băietanul din Landes se zăpăcise răŭ. Ce de maĭ minunăţiĭ! Ce de maĭ bogăţiĭ! Tavanul l'aĭ crede făcut din aur şi pietre scumpe!

Şi Eoullas păşea cu băgare de seamă, pe parchetul lustruit; se maĭ oprea o clipă; îşĭ asigura echilibrul bălăind din lungile sale mîinĭ; pe urmă păşea înainte.

Ceea ce-ĭ impuse luĭ maĭ mult era încordarea celor maĭ mulţĭ din asistenţĭ, cum şi privirea cam de sus a conducătorilor de partidă trintiţĭ pe scaune nalte; îĭ par nişte profesorĭ carĭ conduc o clasă.

Intors la hotel, Eoullas găseşte un strein, care îĭ se oferi de călăuză — propunere pe care el o primi cu inima recunoscătoare.

Streinul acesta era Don Miguel J. Rozares, care ocupa la Monaco funcţia de consul general al Republiceĭ Honduras.

Nu joacă nicĭ o dată.

Om cuminte, priveşte numaĭ de sus la nebunia altora şi e mulţumit că poate trăi sub cerul acesta blînd şi senin.

E foarte amabil, chiar pe nepoftite.

Mulţumită luĭ, Eoullas e pus în cunoştinţă de tot ce trebuia să ştie în această localitate.

L'a deslușit cu deamănuntul asupra joculuĭ.

Şi cum arde el de nerăbdare acum! Ar începe chiar de seară — dar vezĭ: e Vinerĭ şi nu-ĭ bine.

Las': a doua zi!

Şi a doua zi, pe la prînz, văzînd că se gătește masa de joc, se așeză acolo în liniște, ca omul cel maĭ tihnit.

Ziua dîntîiĭ, îĭ fu bună. Cîştigase o sută-opt-zecĭ francĭ. Ziua a doua iar îĭ aduse cîştig. Bravo! Martingala era dar bună. Dar Dumnezeule! de ce sunt așa rare învîrtiturile ruleteĭ: patru zecĭ pe ceas!

Alte treĭ şedinţe următoare îĭ aduseră de asemenea șease-sute-două-zecĭ francĭ cîştig.

In seara din urmă, cînd să se ridice de la masă, don Miguel, care se afla acolo, îl felicită călduros, şoptindu-ĭ tot o dată la ureche:

— Io! seama! ţi se intind laţurĭ primejdioase.

Eoullas holbă ochiĭ.

— Să ieşim! O să te dumiresc.

II

Amîndoĭ prietenii stau la masă, într'un cabinet particular.

— Ce fel de laţurĭ mă întrebĭ?

Ehe! Incă din cele maĭ strașnice!

Şi Don Miguel începu să vorbească încet, în şoaptă, ca şi cum s'ar fi ferit de cine-va ce sta ascuns în dosul perdeleĭ.

— Nicĭ nu ştiĭ cum să te păzeştĭ de dînşi, amice! *Oamenii fără nume* mişună peste tot locul.

— Dar, mă rog, întrebă Eoullas băgat în sperieţĭ, ce sunt *oamenii* ceia *fără nume?*

Portughezul privi pe Baptistin pînă în fundul ochilor. Apoĭ îşĭ răsuci cu mîna luĭ osoasă şi oacheșă mustaţa unsă şi așezată fir cu fir, şi, în urmă, se hotărî să vorbească:

— Eĭ bine să ţi-o spuiŭ! *Oamenii fără nume* sunt sbiriĭ joculuĭ.

— *Sbiriĭ...?*

— Da! Nişte agenţĭ secreţĭ. Eĭ daŭ năvală pe neașteptate ca să scoată pe ceia pe carĭ i-a însemnat administraţia

St! făcu don Mignel de o dată arătînd cu privirea spre băiatul care aducea tocmaĭ friptura.

Cînd băiatul se depărtă Eoullas, întrebă pe comeseanul săŭ:

— De ce aĭ făcut *St!* cînd l-aĭ văzut apropriindu-se?

— Pentru că se poate prea bine să fie şi el din *aceia.*

— E groaznic, zise Eoullas şi maĭ speriat.

— Eĭ da! groaznic, dacă nu ştiĭ cu cine aĭ aface şi cînd şi pe unde vin.

Ascultă!: Intr'o zi mă plimbam în salonul cel mare, «de treĭ-zecĭ şi patru-zecĭ», cu mîinele la spate, căcĭ cum ştiĭ nu joc.

La o masă mică, unde se dedeaŭ cărţile, şedeaŭ vr'o două-zecĭ, două-zecĭ şi cincĭ jucătorĭ aprinşĭ, iar îndărătul lor, la o mică depărtare, un rînd de privitorĭ.

Aceştia se uitaŭ maĭ ales la un nebun de American, care cîştigase în ajun o sută două zecĭ de miĭ de francĭ şi carĭ pe acum îĭ perdea în goana mare. Adevărat era că de vr'o două ceasurĭ omul ăsta era în prada uneĭ agitaţiĭ teribile.

Şi cu cît pierdea maĭ mult cu atît se înfierbînta maĭ tare şi mărea miza.

Şi cum la un timp se roşĭ foc, de-ĭ băteaŭ tîmplele şi maĭ maĭ să-ĭ auzi inima svîcnind, înţelese fie care că omul a ajuns la ultimul ban. De odată, apucat de furie, se sculă şi începu să strige ca un bezmetic:

— Hoţiĭ! Hoţiĭ mă prădează!

Eĭ bine? ce crezĭ domnule?

Nu trece o clipă şi sar treĭ ţopîrlani carĭ ce 'mĭ 'l apucă şi 'mĭ 'l iaŭ pe sus...

— Şi cine eraŭ oameniĭ ăştia? De unde veneaŭ?

— Nu veneaŭ de nicăerĭ. Păreaŭ oamenĭ cum se cade şi jucaseră chiar tot timpul alăturea de dînsul.

Şi, cum ţi-am spus, îl iaŭ pe sus, îl duc într'un ungher; apasă un buton; o uşă se deschide şi dispar apoĭ cu toţĭ. Pe ceĭ treĭ i-am maĭ văzut, dar pe American nu, — nic eŭ. nicĭ altul nu mi-a spus să'ĭ fi văzutĭ.

Eoullas nu maĭ ducea nimic la gură. că nu-ĭ trecea prin gît, de groază.

Don Miguel urmă:

— Slujba principală a *Oamenilor fără nume* e să îndepărteze, tocmaĭ cînd trebue, pe ceĭ carĭ aŭ o martingală prea cu noroc, dăunătoare băncĭ.

— Zeŭ!! ce zicĭ?

— Iac'aşa! Presupune că administraţia băncĭ a băgat de seamă că cutare j.cător se duce în fie-care zi acasă cu punga maĭ plină de cum o aduse, atuncĭ numaĭ de cît atrage luarea a minte a *Oamenilor fără nume.*

De pildă pe d-ta care cîştigĭ de opt zile în şir...

— Ba de loc. Te asigur că.. In orĭ-ce caz nu cîştig mare lucru.

— Bine! Bine! Dar eŭ tot am văzut pe un şef de joc arătîndu-te cu degetul.

La vorbele astea luĭ Eoullas era cît p'aci să-ĭ vie răŭ.

Şi cu vocea înecată, slăbită de frică, întrebă:

— Eĭ şi ce o să 'mĭ facă? Ce o să 'mĭ facă?

(Va urma).

www.dacoromanica.ro

A se citi în pag. IV «Epoca» în provincie, corespondenţa din Iaşi, Piatra Neamţu, etc.

A se vedea de asemenea, tot la pag. IV, planul oraşului Galaţi.

crima de tîlhărie. Cere juraţilor o pedeapsă exemplară.

Partea civilă vorbeşte în acelaş sens.

***

Cînd s'a dat cuvîntul apărărei, afacerea a luat imediat o altă înfăţişare. Din reclamant, preotul Ghiţă devine acuzat şi pe deplin vinovat de urmările aventurei sale amoroase.

Intr'o strălucită pledoarie d. avocat Mitilineu sfărîmă toată argumentaţiunea d-lui procuror care voise să facă din această afacere o tîlhărie.

De tîlhărie ne mai fiind vorbă, spune d. Mitilineu, întreaga afacere s'ar reduce la o simplă murdărie, la o faptă imorală, dacă voiţi, şi în acest caz imoralitatea nu este pe banca acuzaţilor civili.

Pe aceeaşi temă vorbesc şi d-nii avocaţi Comşa şi Teodorescu din partda d-lui Mateescu şi a Mariţei Ştefănescu.

***

După o scurtă deliberare, juraţii dau un verdict de neculpabilitate şi Curtea achită pe cîte-şi trei inculpaţii.

ŞTIRI MARUNTE

* D. colonel Manu, adjutant regal, a luat serviciu pe lîngă M. S. Regele la Sinaia pe timp de 10 zile.

După acest timp va intra în serviciu d. colonel Priboianu.

* D-na marchiză şi d. marchiz de Beccaria Incisa, ministrul Italiei în Capitală, vor petrece o parte din vară la Sinaia, unde deja se află instalaţi.

* La 18 August viitor se va ţine la ministerul instrucţiunei licitaţia pentru darea în întreprindere a construcţiunei institutului de bacteriologie şi anatomie din Bucureşti.

Valoarea lucrărilor după deviz este de 869,099 lei.

* Ministerul de interne a aprobat modificarea budgetului judeţelor Dorohoi şi Romanaţi pe exerciţiul 1896—97.

* Comuna urbană Drăgăşani a fost autorizată să perceapă mai multe taxe după legea maximului.

ECOURI

*** Aflăm că tînărul I. M. Demetrescu, din Ploeşti, a trecut cu succes examenul de anul al III-lea de drept.

Juriul examinator, d-nii Nacu, Tocilescu şi Basilescu, aŭ felicitat călduros pe d. Demetrescu.

*** D-na Bibescu şi d. locotenent Bibescu, de la jandarmii călări, aŭ părăsit capitala, mergînd în streinătate.

*** In cursul viitorului an şcolar, 1897-98, Academia Romînă va acorda următoarele burse din fondul Adamachi, cunoscutul filantrop ieşan:

1) 2 burse la şcoala de poduri şi şosele din Bucureşti;

2) 1 bursă pentru studiul electricităţei în institutul Montefiore din Liège (Belgia);

3) 2 burse la facultatea de ştiinţe şi 2 burse la facultatea de medicină din Iaşi;

4) 1 bursă pentru studiul fiziologiei la universitatea din Berlin şi

5 1 bursă pentru studiul hidrografiei şi hidrologiei în institutul technic superior din Milan (Italia).

*** A apărut o nouă gramatică elementară a limbei latine, însoţită de versiuni şi teme, datorită d-lui profesor de la liceul Sf. Sava, d. Ion Grama.

DIVERSE

DIN CAPITALA

Timbre vechi falşificate.—Sunt cîte-va zile de cînd d. Birnbach, comerciant de timbre vechi, primeşte o scrisoare de la un oare care Zernoveanu din R.-Sărat, prin care acesta încunoştiinţează pe comerciant că are mai multe timbre moldoveneşti vechi, timbre numite «cap de boŭ» de 5 şi 27 de parale din anul 1857 şi îi cere săŭ răspundă cu cît i le poate cumpăra.

Acest fel de timbre fiind foarte rare, d. Birnbach se grăbeşte a telegrafia necunoscutului că e gata să-i cumpere mărcile în cestiune şi că plateşte 2000 de lei pentru un timbru din 1858 de 27 parale şi 400 lei pentru cel de 5 parale.

In urma acestei telegrame Zernoveanu vine imediat în Capitală şi se prezintă în persoană în magazinul comerciantului şi îi arată mărcile în cestiune.

Imediat însă ce Birnbach aruncă ochii asupra timbrelor, vede pe dată că ele sunt false şi declară acest lucru lui Zernoveanu. Furios, acesta apostrofează pe negustor şi începe chiar să-i adreseze cuvinte necuviincioase. Birnbach anunţă poliţia şi se şi încep cercetările în această privinţă.

Zernoveanu a declarat şefului siguranţei că are acele timbre vechi de la Bernard Weiss, băiat din prăvălia de pielărie Burlac din R.-Sărat. In urma telegramei dată poliţiei din R.-Sărat, o perchiziţiune s'a făcut băiatului în cestiune. La domiciliul săŭ, s'aŭ mai găsit încă multe bucăţi de acelaş fel de mărci, toate false. Weiss declară la rîndul săŭ că toate aceste mărci le are de la tatăl săŭ din Focşani.

S'aŭ început cercetările şi în acest oraş.

Pînă la descurcarea acestei afaceri însă, poliţiile din Capitală şi R.-Sărat aŭ dispus arestarea lui Zernoveanu şi-a lui Weiss.

Se crede că aceştia ar fi complicii unei bande de falşificatori de timbre vechi, cari sunt de mare valoare.

Cercetările continuă.

Hoaţă prinsă. — Poliţia de siguranţă a prins eri pe femeia Iohana Smit, care acum cîte-va zile furase de la d. Vasile Papazol, mai multe obiecte de valoare în sumă de peste 2.000 lei.

Intre obiectele furate eraŭ mai multe bijuterii şi o salbă de galbeni.

Parte din lucrurile furate s'aŭ găsit asupra hoaţei, iar unele din ele, în urma cercetărilor făcute, s'aŭ găsit la diferiţi comercianţi din Capitală.

La un zaraf din strada Carol, numit Iţic Rosenfeld, găsindu-se o parte din salba furată, poliţia a dispus arestarea acestuia.

Cei-l'alţi comercianţi la cari s'aŭ găsit obiecte furate, vor fi chemaţi la poliţie şi cercetaţi.

Strivit de zid.—Eri după amiazi lucrătorul Gligore Radu, pe cînd era ocupat cu dărîmarea unei case din Calea Văcăreşti 24, a fost strivit şi rănit de moarte la cap de un zid care surpîndu-se fără veste l-a prins dedesubt.

Rănitul, într'o stare desperată, a fost transportat la spitalul Colţea.

DIN ŢARA

Inecat în Dunăre.—Preotul Encică Georgescu din comuna Mărleanu, Constanţa, ducîndu-se alaltă eri cu barca pe Dunăre ca să prindă lemnele cari sunt aduse de ape, apucîndu se ca să prindă un buştean, a alunecat din barcă şi s'a înecat. Barca a fost prinsă la mal a doua zi; în barcă s'aŭ găsit tabacherea, bastonul şi un toper al preotului.

Cadavrul n'a fost încă găsit pînă acum.

Crimă misterioasă. — Ni se comunică din Severin că alaltăeri, d. Sotir Cristodul, arendaşul moşiei Haralamboaica din Mehedinţi, pe cînd se afla pe cîmp cu oamenii a găsit în grîŭ o parte dintr'un cadavru omenesc cu hainele neatinse.

Autoritătile fiind avizate aŭ început cercetările.

Se crede că o crimă a fost comisă.

Pînă acum identitatea persoanei nu s'a putut încă stabili.

ULTIME INFORMATIUNI

Medicii cari îngrijesc pe A. S. Principele Ferdinand s'aŭ întrunit astă-zi de dimineaţă la Palatul de la Cotroceni şi după ce aŭ examinat pe Augustul bolnav, aŭ rămas pe deplin satisfăcuţi.

Medicii aŭ semnat în urmă următorul buletin medical:

25 Iunie, orele 9 dim.

Noaptea foarte bună. Tusea împutinată. Temperatura 36,6. Pulsul bun 92. Respiraţia 20.

A. S. Regală se simte astă-zi mult mai bine şi mai odihnit. A. S. are poftă de mîncare.

Dr. Buicliu, dr. Cantacuzino, dr. Kremnitz.

***

Medicii se vor întruni în consultaţiune şi în astă seară.

Pe toată linia Bucureşti-Vîrciorova numeroase echipe de lucrători lucrează a repara diferitele stricăciuni cauzate de ploi liniei şi la întărirea terasamentului slăbit în multe părţi.

Agenţia Romînă *ne comunică următoarea telegramă oficială:*

Sofia, 24 Iunie.

Mir *anunţă că Prinţul Bulgariei, însoţit de miniştrii cari l'aŭ întîmpinat la Turin, va face visită M. S. Regelui Carol al Romîniei, după plecarea Sa din Capitala Italiei.*

Aceiaşi ştire este confirmată de o depeşe din Capitala Bulgariei, adresată ziarelor Kölnische-Zeitung *şi* Corespondance politique.

In urma transferărei sale nedrepte de la Brăila la Focşani, d. procuror Tisescu şi-a înaintat demisia ministerului de justiţie.

D. Tisescu se va stabili ca avocat la Brăila.

Se cunosc împrejurările în cari s'a făcut această transferare. Atacat violent în şedinţă publică de către faimosul Cociaş, d. Tisescu şi-a permis să reclame şefului săŭ, ministrul justiţiei, cerînd anchetă.

Nu numai că nu a căpătat dreptate, dar —pentru ca să se dovedească odată mai mult tristul adevăr despre modul cum vor să fie justiţia colectiviştii—d. Tisescu a fost transferat la Focşani.

Suntem rugaţi să întrebăm pe d. Felix, directorul serviciului sanitar superior, cum se face că d. medic-veterinar Timuş, care este secretar al comisiunei veterinare, face în acelaş timp parte şi ca membru în acea comisiune, încasînd pe lîngă leafa de secretar, şi jetoane de fie-care prezenţă.

Le Matin din Paris, publică detalii interesante asupra călătoriei la polul sudic, organizată sub patronagiul regelui Belgiei.

Expediţia va pleca la 13 Iulie viitor, din Anvers, pe bordul corăbiei *Belgia*.

Din personalul ştiinţific al expediţiei face parte şi compatriotul nostru d. Emil Racoviţă, fiul d-lui Gheorghieş Racoviţă, mare proprietar în judeţul Vaslui.

Iată apreciările lui *Le Matin* asupra compatriotului nostru:

«Statul major se compune din... d. Racoviţă, tînăr energic, doctor în ştinţe, originar din Romînia, foarte cunoscut şi cu drept cuvînt stimat de toţi studenţii francezi, cari urmează la Sorbona cursurile doctorului Lacaze-Duthiers, membru al institutului.

«De şi toate descoperirile ştiinţifice ce se vor face sunt destinate muzeelor şi laboratoriilor belgiene, totuşi d. Racoviţă îşi propune să opereze schimburi şi să îmbogăţească ast-fel colecţii e eminentului profesor, al căruia elev este încă».

La 23 Septembrie viitor vor veni, înaintea tribunalului de Bacău, procesele intentate de d. Gh. N. Ghica-Comăneşti comunei Czik-Csekefalva şi comitatului Czik din Ungaria, pentru restituirea părţei din muntele Şolintar, în întindere de 590 hectare, pe nedrept stăpînită de pîrîtele autorităţi.

Cererea în judecată este întemeiată pe motivul că muntele revandicat face parte din teritoriul romîn, după convenţiunea de delimitarea fruntariilor între Ungaria şi Romînia din 1887.

Se ştie că acest proces a făcut obiectul unei interpelări în Camera maghiară.

In locul regretatului Ioan Ciuflea, comitetul clubului conservator a ales, în ultima sa şedinţă, de casier, pe d. maior Obedenaru.

Un incident foarte nostim s'a petrecut zilele trecute în cabinetul d-lui Protopopescu, sub-directorul Creditului funciar rural.

D. N. Fleva datorează creditului vre-o un-spre-zece rate asupra unei moşii din R. Sărat pe care o are afectată la acest Credit. Fiind avizat că trebue numai de cît să 'şi plătească ratele, d. Fleva s'a prezentat la d. Protopopescu şi i-a cerut să 'i prezinte recipisele. In acelaşi timp d. Fleva a deschis un ghiozdan ce purta, din care a scos un teanc de bilete de bancă, toate de cîte 1,000 de lei una, şi a început să numere.

Tocmai însă, cînd recipisele eraŭ puse pe masă şi numărarea biletelor de bancă era pe sfîrşite, d. Fleva se adresează d-lui Protopopescu, întrebîndu-l:

— Mă rog, frate Take, Stolojan 'şi a plătit ratele?

— Aş! N'a plătit nimic.

— Atuncĭ nu plătesc nici eŭ.

Şi d. Fleva a strîns biletele de bancă, le-a pus în ghiozdan şi a plecat.

Din Drăgăşani

E de neînchipuit ce se petrece la primăria Drăgăşanilor.

Primarul acestei comune, a numit casier pe un frate al săŭ, pentru ca treburile să se facă mai în familie. D. Filipescu, numit contra legei, neavînd garanţie, e şi absolut incapabil.

Nu s'a mulţumit însă familia Filipoilor cu atît. I-a venit chef să sporească cu 100 de lei leafa casierului.

Consilierii comunali aŭ rezistat la prima încercare. In adevăr, comuna are o sumă de nevoi ce trebuesc făcute şi nu-i dă mîna să arunce 1.200 lei anual în buzunarul casierului.

Familia n'a desperat însă. Primarul Filipoiu a chemat în ajutor pe prefect, care a venit la Drăgăşani şi a stat ciocan pe capul consilierilor ca să acorde sporul de 100 lei la leafa casierului.

Subt presiunea prefectului, consilierii — afară de trei — aŭ cedat. S'a făcut un viriment de fonduri, ceea ce e contra legei, pentru ca să se dea casierului o leafă cu totul disproporţionată cu resursele comunei.

***

Casierul, d. Filipescu, de cînd a venit la Primărie, face şicanele cele mai mari comercianţilor.

Neţinînd ore regulate de serviciu, comercianţii cari vin să plătească taxele, umblă de la Ana la Caiafa şi sunt siliţi să piardă coasuri întregi.

Cînd ajung în sfîrşit să dea ochi cu casierul, acesta îi mai şi bruschează.

***

Pentru ca să se vadă în ce hal aŭ ajuns lucrurile la Drăgăşani, e destul să spunem cum e compusă administraţia comunală.

Primarul G. Filipoiu are:

Drept casier, *pe fratele săŭ* d. Filipoiu.

Drept contabil, pe *un văr primar* al săŭ.

Drept secretar, pe un alt *văr primar*.

Drept încasator al accizelor, pe un al treilea *văr primar*.

Drept încasator al accizelor la gară, pe un al patrulea *văr primar*.

Cu alte cuvinte, primăria Drăgăşanilor se găseşte toată în mîna familiei Filipoiu.

La vr'un control din partea administraţiunii judeţene nu se poate nimeni aştepta, căci Filipoii sunt înrudiţi cu satrapul Simulescu, faţă de care prefectul Crăsnaru a ajuns un adevărat slugoi.

***

Denunţînd toate aceste ministrului de interne, îi cerem să readucă pe administratorii Drăgăşanilor la respectul legii, dacă se mai poate una ca asta.

Depeşile de azi

Serviciul „Agenţiei Romîne"

Athena, 24 Iunie.

O bătaie a isbucnit aseară în Pireŭ între mai mulţi mateloţi ruşi, beţi, şi nişte civili. Un ofiţer rus, d. de Nelidow, fiul ambasadorului rus la Constantinopol, amestecîndu-se, a primit contusiuni destul de grave.

Athena, 24 Iunie.

Turcii aŭ ocupat Kalakara, în nordul Tesaliei, după o luptă cu locuitorii din această localitate.

Paris, 24 Iunie.

Perderile causate de inundaţiunile ce s'aŭ produs în sud, sunt mai considerabile decît se credea. 283 de case aŭ fost distruse.

Londra, 24 Iunie.

Se anunţă din Athena ziarului *Times* că Turcii continuă să întărească trupele lor d'a lungul graniţei, lîngă Golful Ambracia. Ei aŭ aşezat în baterie tunuri de calibru mare lîngă Imaret şi în alte poziţiuni ce domnează Arta.

Grecia a adresat o notă Puterilor asupra exceselor Turcilor în Epir.

Canea, 24 Iunie.

Trei companii de bersaglieri vor merge de la Candia la Hierapetra pentru a ocupa fortăreaţa din această localitate, cu 30 de soldaţi turci.

Constantinopol, 24 Iunie.

Cu tot răspunsul Porţii la demersul ambasadorilor care nu satisface pe deplin pe aceşti din urmă şi cu toată agitaţia ce domneşte la Yldiz Kiosk şi în cabinet pentru a obţine graniţa Salamvriei, totuşi nu este de temut întreruperea negociărilor în privinţa păcii.

Bologne, 24 Iunie.

Secţia de acusaţie a tribunalului a respins apelul d-lui Crispi în procesul Favilla, şi-a declarat, conform afacerei Giolitti, că: Camera are dreptul de a stabili competinţele judiciare. Se asigură că d. Crispi va apela la Casaţie.

Paris, 24 Iunie.

D. Faure a oferit un prînz în onoare Prinţului şi-a Principesei Bulgariei, apoi a urmat o representaţie artistică.

Paris, 24 Iunie.

Senatul a adoptat în unanimitate creditul pentru călătoria d-lui Faure.

Camera a invalidat alegerea starîţului Gayrand, deputat de Brest, pentru motive de ingerinţa clericală.

Canea, 24 Iunie.

Insurgenţii aŭ tras de dimineaţă asupra unui detaşament austro-italian care făcea un marş spre Platania.

Detaşamentul şi-a continuat drumul fără să ripostezе şi fără ca să îi se fi întîmplat vr'un accident.

Comandantul Subachi a trimes un parlamentar ca să ceară explicaţiuni insurgenţilor.

Insurgenţii din Platania aŭ scris comandantului Amoratti că n'aveaŭ cunoştinţă de marşul europenilor, că de dimineaţă văzînd o trupă de soldaţi şi crezînd că văd fîlfîind drapelul turcesc, aŭ tras cu intenţiunea de a înştiinţa lagărul din Aliakianku.

Insurgenţii aŭ cerut scuze.

INSERŢII ŞI RECLAME

Domnule redactor!

Un negustoraş din R.-Sărat, un anume *I. Schwartz*, făcîndu-se ecoul mai multor faliţi frauduloşi, se plînge contra mea către onor. parchet al curţei de apel din Bucureşti, prin petiţia publicată în ziarul «Epoca» din 21 a. c., implorînd milă şi protecţie *întregei ţări comerciale* (reprezentantul şi stîlpul comerciului ţărei în R.-Sărat !!!)

Cîte frazo, atîtea absurdităţi.

Numitul se plînge că aşi discredita pe acei comercianţi cari se află într'o genă momentană, adică cari suspendă plăţile numai pentru moment, şi contra cărora, caut cu ori-ce preţ darea pe faţă a falimentelor, pentru a încasa apoi provizioane în paguba creditorilor; aceasta e o calomnie pe cît de infamă, pe atît de absurdă, de oare-ce:

1. Cine nu ştie că un comerciant care suspendă saŭ încetează plăţile, fie chiar pentru moment, e de la sine discreditat? şi

2. Dacă aş fi într'adevăr aşa de dăunător şi păgubitor pieţei comerciale, precum mă zugrăveşte cu atîta pasiune reprezentantul comerciului din R.-Sărat, atuncĭ nu m'aşi bucura de încrederea atîtor case mari de bancă şi de comerciŭ (mi pot permite a zice crema comerciului) atît din ţară cît şi din străinătate, dovadă: procurele caselor şi *sutimile de mii de lei* încasate prin mine cu concursul (bine înţeles) al celor mai eminenţi avocaţi din ţară; această încredere am cîştigat-o numai graţie onestităţei şi activităţei mele cînd e în joc averea şi munca comitenţilor mei.

Denunţătorul, mai atinge un punct care 'l doare de sigur, că l-am pus în urmărire pentru plata unei cambii de lei 766,80/00 *acceptată* de el şi *protestată*, dar care ar fi dată (zice el) ca supraquota d-lui M. Horovitz pentru cumnatul săŭ L. Kramer; aceasta n'ar merita nici un răspuns, fiind că e o afacere pur şi simplu comercială, clişeurile rău-platnicilor sunt deja învechite şi uzate, dar pentru ca cititorul să-şi poată da seamă despre buna credinţă a denunţătorului care pozează în *victimă*, 'mi voiŭ permite a arăta în puţine cuvinte provenienţa acestei cambii.

Issak Schwartz emite la 22 Noembrie 1896, o cambie de lei 766, 0 bani, la ordinul d-lu A. Rechenberg, care prin borderoŭ în regulă o scomptează la ginerele meŭ S. Hefter; cambia ajunsă la scadenţă şi neplătită se protestează şi diodu-mi-se spre încasare, am recurs la secfestru asigurător atuncĭ, numai atuncĭ, obijduitul Schwartz care de la data emiterei cambiei (27 Noembrie 1896, pînă după scadenţă şi după *protest*, adică pînă cînd n'a văzut pe portarelul tribunalului în casă, tace, îşi aduce aminte de a reclama contra hoţului de păgubaş.

Ei bine, unde residă *imoralitatea, calamitatea* şi *pericolul* comerciului *întregei ţări?*

Cu distinsă stimă

N. Şapira.

P. S. In ce priveşte observaţia că sunt *căutat* de către poliţia de siguranţă, la aceasta am onoare a răspunde: sunt patentar, am firmă înscrisă, cu domiciliul în capitală, calea Moşilor No. 49.

N. Şapira.

BIBLIOGRAFII

Următoarele cărţi didactice ale d-lui profesor **Th. D. Speranţia** se află în depozit la Libraria *La Biserica Albă* (Bucureşti, calea Victoriei 85).

1) Curs practic de citire şi recitaţiuni pentru cl. I secundară, 1.20.

2) Curs practic de compositiuni, citire şi recitaţiuni pentru cl. II secund. 1.50.

3) Curs practic de compositiuni, citire cu litere ciriliane şi recitaţiuni pentru cl. III secund. 1.40.

4) Curs practic de stil şi compositiuni pentru cl. IV secund. 2.

*

Sub tipar:

Gramatica latină *pentru cl. I secundară*, de **Th. D. Speranţia.**

*

Tot în depozit la libraria «La Biserica Albă»:

Anecdote ed. lux. vol. I în loc de 4 lei numai cu 2 40 de *Th. D. Speranţia.*

Omer Intinerit în loc de 2 lei numai 1.20 de *Th. D. Speranţia.*

Păcală de *P. Dulfu* a 1.50.

Rachele Gabriel

şi

Aron Ben Schoham

Logodiţi

22 Iunie 1897. Bucureşci.

Ori-cine posedă efecte, române şi streine ca: *lozuri, rente, bonuri*, să se aboneze la *«Financiarul»* care apare în Galaţi de 2—3 ori pe lună şi publică **Liste de tragerĭ** de toate efectele

Abonamentul pe 6 luni, 2 lei.

Abonaţilor li se controlează *gratis* efectele *la toate tragerile anterioare* de la data emisiunei pînă astă-zi.

MINISTERUL JUSTIŢIEI

Publicaţiune

D-nul Filip Bure, elev al liceului «Matei Basarab» clasa VII domiciliat în Bucureşti, calea Moşilor No. 19, a făcut cerere la acest Minister pentru schimbarea numelui săŭ patronimic de «Bure», în acela de «Bereanu», spre a se numi «Filip Bereanu».

Ministerul publică această cerere, conform dispositiunilor art. 9 din legea asupra numelui, spre ştiinţa celor interesaţi, cari ar voi să facă opositiunile în termenul prevăzut de aliniatul 2 al zisului articol.

Băile CÂMPINA

Bine instalate cu un otel şi restaurant confortabil sunt deschise şi puse la dispositia onor. public, cu preţuri foarte moderate.

Musica Reg 4 de roşiori este angagiată şi va cînta tot timpul stagiunei.

Pe lîngă o bună îngrijire, pe care pacienţii sunt siguri de a o găsi, apoi aerul şi apele bine cunoscute ale acestei staţiuni constitue un factor puternic care le poate asigura vindecare la boalele de care sufer.

Societatea COOPERATIVĂ

Din PLOEŞTI

Fondată în anul 1880

Fonduri sociale şi deposite după ultimul bilanţ, lei 2,974,409 bani 80.

PUBLICAŢIE

Ne aprobîndu-se resultatul licitaţiei din ziua de 12 Iunie cr., pentru darea în întreprindere a construcţiunilor de prăvălii şi altele ce societatea are a construi în Ploeşti, s'a decis a se ţine o altă licitaţie cu oferte închise în ziua de 25 Iunie 1897, la ora 3 p. m.

Această concurenţă va avea loc la sediul societăţei în Ploeşti, strada Lipscani No. 33, unde se pot vedea în ori-ce zi de lucru de la orele 8 dimineaţa pînă la 7 seara de către ceĭ doritori de a concura: planurile, devisul, caetele de sarcini, etc., ce sunt întocmite pentru aceste lucrări, a căror valoare după devis se ridică la suma de lei 313.507 bani 30.

Garanţia provizorie pentru a fi admişi la licitaţie este de 4 la sută din valoarea lucrărilor după devis în efecte publice saŭ în numerar, iar la facerea contractului se va complecta pînă la 6 la sută.

Licitatorii pentru a fi admişi la concurenţă trebue să presinte actele saŭ titlurile prevăzute de Art. 1 din condiţiunile generale.

Supra-oferte nu se primesc.

Consiliul de Administraţie îşi reservă dreptul a se pronunţa în termen de 5 zile de la ţinerea concurenţei asupra resultatului licitaţiunei.

Preşedinte **Dr. N. Garofid.**

Secretar, *Scarlat I. Paraskevas.*

No 4382.

Cel mai bun întăritor.

Indispensabil în tote familiile. Se ea de preferenţă pur pe puţin zahăr.

Multŭ mai superior tutor Apelor de Melissă şi Alcoolului de Mentă.

Se întrebuinţeza cu succes contra indigestiunilor, boalelor de stomac, de nervi, contra leşinului, durerei de capŭ.

Indispensabil voyageorilori pe Mare.

Antiepedemic, garantéza contra Influenzei şi frigurilori.

Se vinde în flacóne modelu mare, şi modelu special pentru busunar care este preferat de către Velocipedişti.

Se găsesce în Romania la tóte Farmaciile, Droguişti şi Parfumori.

OLÉMENT & Cie. *Valence* (Drôme-Francia).

VIILE BRĂTIANU

11, Str. Regală, 11

Trimite după comandă lăzi cu 12, 24 şi 36 sticle cu VIN saŭ cu ŢUICĂ, la ori-ce staţiă de drum de fier. Plata se face cu ramburs.

Cheltuiala pentru împachetat şi ladă, lei 2.

BAILE STATULUI „GOVORA"

Sub-semnatul antreprenor al otelurilor Statului, am onoare a aduce la cunoştinţa onor. public că băile s'aŭ deschis deja de la 1 unie.

Pentru anul acesta Ministerul domenielor a mai construit un al III-lea prea frumos otel, comod şi sănător.

Faţă cu numărul cel mare al visitatorilor ce în fie-care an creşte din ce în ce mai mult, Ministerul pe de o parte a mărit stabilimentul de băi iar pe de alta a construit două mari reservorii, dispunînd ast-fel de o cantitate foarte mare de ape Iodice şi sulfuroase.

Timpul este admirabil de frumos şi o climă cît se poate de dulce.

Pentru ori-ce infermaţiuni doritorii vor bine-voi a se adresa direct la Govora.

Ion Martinescu.

BORSEK

TRANSILVANIA

Stagiunea Băilor BORSEK cu renumitele-i ape deschizindu-se la

1 Iulie *st. n.*

Direcţiunea are onoare a face cunoscut onor. public că a stabilit o legătură de diligenţă între Peatra-N. şi BORSEK cu preţuri foarte avantagioase şi anume: *10 lei* de persoană. Pentru copii preţul jumătate; iar pentru familii se face şi rabat. Tot odată se face cunoscut că la restaurantul Remeny se vor prepara mîncări romîneşti. Direcţiunea va face tot posibilul ca domnii vizitatori să rămîe pe deplin mulţumiţi.

Biletele de Diligenţă şi informaţiuni se pot lua dela antreprenorul Wass Iman în Peatra-N., strada Pieţei, şi la Direcţiune în Borsek.

Direcţiunea Băilor Borsek

Transilvania.

www.dacoromanica.ro

PLANUL ORAŞULUĬ GALAŢĬ

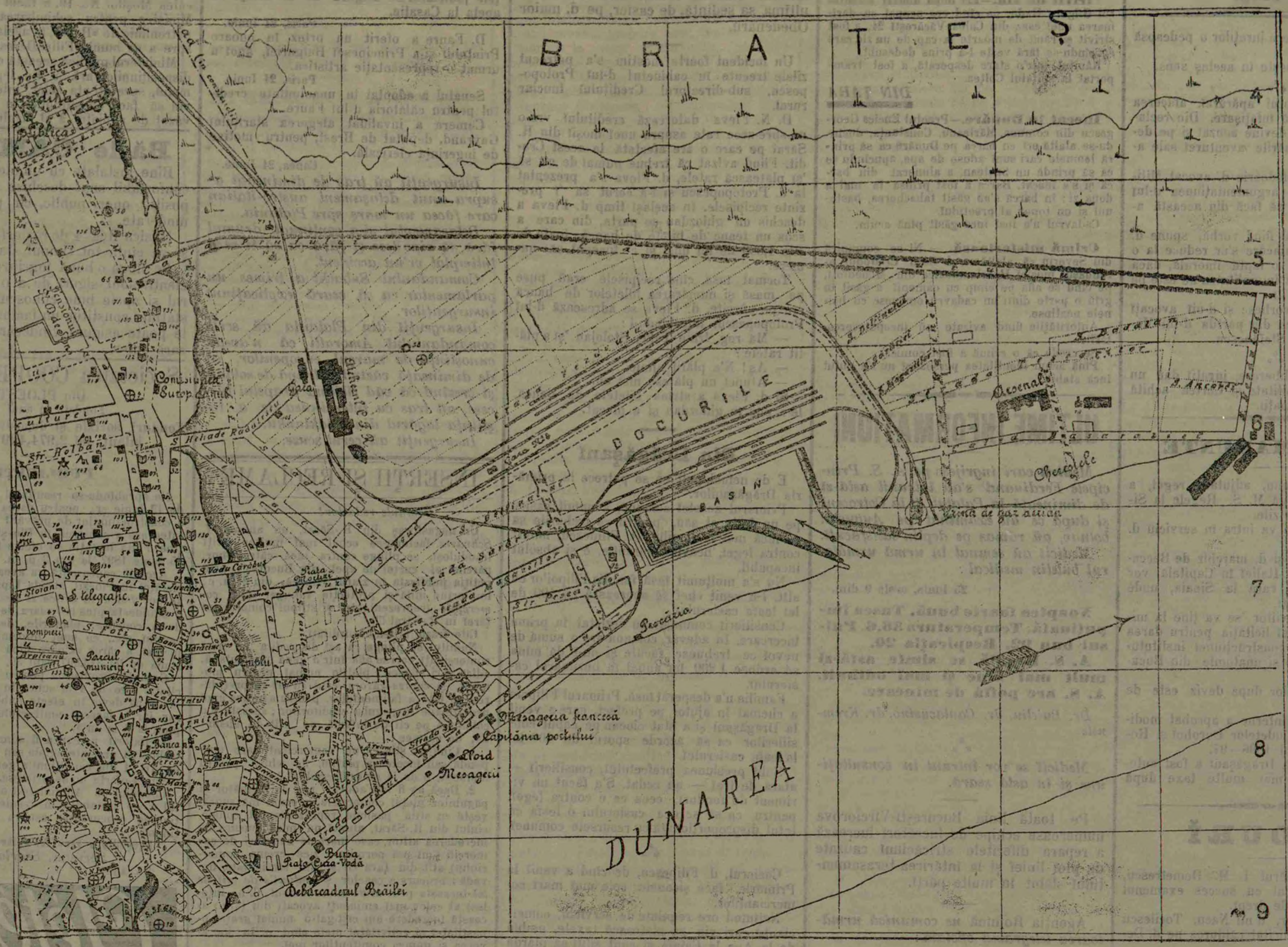

„EPOCA" ÎN PROVINCIE

IAŞĬ

Chestia apeĭ

D. Nicu Gane s'a întors din Capitală, aducînd aprobarea contractuluĭ Lindley, prin care acesta se obligă a prezenta studiĭ hidrologice pentru aducerea apeĭ subterane şi din rîul Prut.

Aprobarea s'a făcut cu rezerva ca să se stipuleze durata studiilor şi suma trebuitoare pentru plata personaluluĭ hidraulic.

Aflăm de la o persoană de încredere că ministerul n'a voit să aprobe contractul cu Lindley, *decît cu condiţiunea ca administraţia să nu rezilieze contractul cu d. Paianu.*

Această condiţiune va costa pe Ieşenĭ 80.000 leĭ.

Primarul, îndată după sosirea sa în Iaşĭ, a telegrafiat d-luĭ Lindley rezultatul aprobăreĭ contractuluĭ, invitîndu-l să vie fără întîrziere pentru a începe lucrările.

D. Lindley, care, pînă la aprobare, întreba zilnic prin depeşĭ despre rezultat, acuma deja de treĭ zile nu răspunde nimic la învitarea primaruluĭ.

Faptul e semnificativ.

Conflict diplomatic!?

Proporţiile, pe carĭ le dă un ziar local unuĭ pretins conflict diplomatic între autorităţĭ şi consulul turcesc din localitate, se reduc la o simplă altercaţie de stradă, între acesta din urmă şi douĭ tinerĭ.

Incidentul nu va avea probabil nicĭ-o urmare.

Funcţionarĭ îndepărtaţĭ

Aŭ fost îndepărtaţĭ din serviciul technic al comuneĭ Iaşĭ d-niĭ Brocle, architect conductor, Atanasiu şi Tăutu desenatorĭ,—cel întîĭ pentru că făcea din complezenţă referate favorabile celor carĭ adresaŭ primărieĭ cererĭ pentru autorizărĭ de reparaţiĭ şi construirĭ ;—ceĭ-l'alţĭ douĭ, pentru faptul că furnisaŭ desenurĭ şi planurĭ la particularĭ carĭ cereaŭ autorizărĭ.

Ameninţărĭ colectiviste

Primarul a chemat ierĭ în cabinetul săŭ pe secretariĭ primărieĭ, d-niĭ Gall şi Bogdan, făcîndu-le aspre observaţiĭ pentru faptul că comunica ştirĭ intime reporterilor gazetelor locale.

In urma acestora, accesul biurourilor a fost cu totul oprit reporterilor acelor gazete.

Noŭ licenţiat

D. C. G. Sterea, student în drept, a susţinut cu mare succes teza sa de licenţă în drept asupra *Evoluţieĭ individualităţeĭ şi noţiuneĭ de persoană în drept.*

Juriul l'a proclamat licenţiat *magna-cum-laude.*

Keops.

FOCŞANĬ

In administraţiunea poliţieĭ locale domneşte cea maĭ mare destrăbălare.

Maĭ grav este însă, că pe lîngă obicinuitele hatîrurĭ şi ghelirurĭ carĭ se practică de diferiţiĭ agenţĭ poliţieneştĭ, s'aŭ descoperit o sumă de pungăşiĭ făptuite de către comisarul Fănică Theodorescu, cel care se bucura de atîta încredere în faţa prefectuluĭ Slăvescu, în cît a gerat afacerile poliţieĭ vr'o două lunĭ înainte de venirea actualuluĭ poliţaiŭ.

Acest Theodorescu opera maĭ cu osebire cînd era vorba de a face percheziţiĭ pe la diferiţiĭ bănuiţĭ, pe carĭ apoĭ 'ĭ făcea scăpaţĭ.

Despre aceste fapte zice se că are deplină cunoştinţă pe lîngă d. Mumuianu, actualul şef de poliţie, chiar parchetul şi instrucţiunea, şi cu toate acestea nicĭ o măsură de desinfectare pînă în present.

***

«Poporul» de la «Castelul de Şamblo» în unul din numerile trecute, avînd aerul că tot ceea-ce propoveduește, negreşit se şi îndeplineşte, anunţă cu mult ifos disolvarea consiliuluĭ comunal din Boloteştĭ, unde se află ca primar d. Zamfir Mihalache.

De la prefectură s'a făcut raport de disolvare, iar secretarul general al ministeruluĭ de interne a pus rezoluţia pentru a se disolva consiliul şi a se institui comisia interimară în cap cu d. Arghiropol.

Dar în acest timp primarul Mihalache are prudeoţa d'a se duce la d. Săveanu şi graţie unor mijloace de convicţiune foarte puternice, reuşeşte să-l domolească.

Cc. Nicu s'a dus la Bucureştĭ, a stăruit de s'a oprit raportul de dizolvare, învitîndu-se consiliu a intra în legalitate şi astfel Zamfir Mihalache a fost, este şi va fi încă primar cît-va avea mijloace puternice de convingere asupra d-luĭ Săveanu, omul care luptă nu numaĭ pentru banul prblic, dar chiar pentru cel particular.

***

Curios fel de administraţie maĭ are şi judeţul nostru.

Subprefectul Damiescu de la Adjud, a bătut un notar pe cînd era în inspecţia primărieĭ, consiliul comunal a demisionat în semn de protestare, parchetul care e la ordinul luĭ Săveanu dă pe subprefect în judecată la judecătorul de pace (!), care reţine afacerea şi 'l condamnă la amendă pentru simplă lovire cînd faptul e maĭ greŭ ; iar prefectul nu ia nicĭ o măsură de înlocuirea acestuĭ funcţionar abuziv, de şi i s'a adus la cunoştinţă faptul.

PEATRA-N.

Domnule Redactor,

In stimatul d-v. ziar «Epoca» de la 15 Iunie, văd publicat, pe pagina IV, o corespondenţă din Piatra-N.. semnată *De la Peatra.* Autorul, tupilat în dosul acestuĭ pseudonim, are aerul de a se da de membru al partiduluĭ conservator din localitate şi răspunzînd la un articol pulicat în «Drapelul» din 8 Iunie, semnat *De la Munte.* Sub masca apărăreĭ fosteĭ administraţiĭ comunale conservatoare de la noĭ, îşĭ varsă veninul contra coreligionaruluĭ săŭ politic, d. Theodor Dornescu, actual senator, cu care de astă dată du se maĭ poate îndemăna.

Fără a discuta cele scrise de d. *De la Peatra,* ţiŭ, d-le redactor, în numele membrilor partiduluĭ conservator din localitale, să vă declar că articolul de la 15 Iunie, nu vine de la vre-un membru al partiduluĭ nostru, ci e de provenienţă pur liberală.

N'am avut nicĭ o dată obiceiul de a întinde polemică cu oamenĭ carĭ discută cu masca pe obraz şi nicĭ nu ne îndosim sub pseudonime ca *De la Peatra* saŭ *De la Munte,* cum semnează corespondentul «Drapeluluĭ», care maĭ corect ar fi să semneze *De la gura văiĭ.* Dacă vă fac cunoscut această declaraţie, este pentru că am ferma convingere că acela care se ascunde sub pseudonimul *De la Peatra,* este tocmaĭ unul din *Matadoriĭ* care tot sub mască (după cum îĭ este obiceiul) a instigat şi condus ţesătura de infamiĭ deslănţuită cu atîta înverşunare contra fosteĭ administraţiĭ comunale conservatoare, din care am avut onoare să fac şi eŭ parte.

Ţiŭ încă să declar, spre ştiinţa celor ce umblă tupiliş, că nicĭ pe viitor nu le voiŭ face cinstea de a răspunde saŭ să comentez vre-un articol de sub orĭ-ce *drapel* al disidenţeĭ liberale ar fi, căcĭ n'am obiceiŭl a da atenţiune acelor carĭ pe furiş aruncă altora calomniile ce cŭ drept cuvînt, li se cuvine lor şi numaĭ lor.

Mulţumindu-vă maĭ 'nainte, vă rog, d-le redactor, să bine-voiţĭ a însera această declaraţie în cel întîiŭ număr al stimabiluluĭ d-v. ziar, pentru ca lumina să se facă, masca să cadă jos, iar *brînza d-luĭ De la Peatra,* aşa cum o face, tot aşa să se mănînce de către aĭ săĭ.

Bine-voiţĭ, vă rog, d-le redactor, a primi expresiunea distinseĭ mele consideraţiunĭ.

Constantin Gr. Isăcescu.

Piatra-N., 20 Iunie 1897.

FOIŢA ZIARULUĬ «EPOCA»

71

PENTRU MOŞTENIRE

PARTEA A DOUA

CAPITOLUL XIV

Acasă, în strada Zorilor, Stoica aştepta de o jumătate de oră pe noul săŭ stăpîn.

Cînd îl văzu dîndu-se jos din trăsură, îĭ eşi înainte.

Teofil arăta bine de tot la faţă.

— Crez că, în sfîrşit, ostenelile noastre vor fi încununate de isbîndă! zise fostul comisar cînd rămase singur cu Teofil.

Acum nu maĭ mă înşel. Mihaiŭ nu e amestecat... E alt cine-va.

— Cine?

— D-rul Răzescu!

Cu toate că d-rul era foarte nesuferit luĭ Zorescu, totu-şĭ ca să-l învinuească de o faptă atît de grozavă, nicĭ nu-ĭ trecea prin minte.

Stoica însă nu 'ĭ dete pas să se gîndească mult.

El începu să spue cum a constatat că d-rul a aflat conţinutul depeşiĭ, făcînd acea prinsoare, de care se ferise să pomenească la Telegescu. Cum chiar în ziua primiriĭ telegrameĭ s'a dus la Fîntînele — lucru ce l'a aflat cu multă meşteşugire de la gazda presupusuluĭ pictor. Cum apoĭ a venit la gară să vază plecarea asasinuluĭ...

— El zicea că a venit pentru un pachet! întrerupse Teofil,

— Vorbă să fie! D'atuncĭ n'a maĭ venit să întrebe de pachet nicĭ o dată.

Ce, dacă ar fi avut ceva de aşteptat, era să vie numaĭ în ziua aceea? Şi, deoare ce pachetul n'a sosit de loc, d-rul trebuia să-l reclame odată? Eĭ, vezĭ, el nu s'a prezentat nicĭ o dată, pentru aşa ceva.

Teofil rămase gînditor.

Logica fostuluĭ comisar era prea strînsă. Puterea luĭ de pătrundere prea mare. De aceea, îl lăsă să vorbească pînă la sfîrşit, fără să maĭ obiecteze nimic.

Spuse apoĭ fostul comisar, că de mult i-se păruse curios că în noaptea furtuluĭ din bisericuţă, s'a găsit faţă şi d-rul. A zis el că a venit la urmă. Dar e de crezut că fusese maĭ dinnainte venit şi a auzit planul luĭ Floreanu.

In ziua fixată pentru fugă, d-rul se presintă tamnisam la Mihaiŭ. Venirea luĭ neaşteptată, nu era oare plănuită? Nicĭ o dată nu maĭ făcuse un asemenea lucru. Pe urmă, boala luĭ e o boală de prefăcătorie maĭ mult. De ce nu lua trăsura dacă se simţea răŭ? de ce nu trimetea la Porescu, care în tot-deauna, şi cu cea maĭ mare bună voinţă, i-a pus la dispoziţie trăsura sa?

Şi cum tocmaĭ la ora hotărîtă, s'a aflat la Crucea de Piatră?

Cum i-a venit tocmaĭ acolo răŭ? Şi, pe urmă, cum a susţinut în tot deauna nevinovăţia luĭ Floreanu şi numaĭ cu Matilda telegrafista, a fost de părere contrarie.

Amîndouĭ fac o prinsoare. Această prinsoare era premeditată de doctor. El urmărea un plan ascuns, citirea depeşiĭ. Matilda cade în cursă, uitîndu-şĭ de datorie. De ce nicĭ el, nicĭ telegrafista nu se dăduse în pomenire, la Telegeanu, de prinsoarea făcută? Vezĭ că amîndouĭ se ştiaŭ cu musca pe căciulă.

Apoĭ, odată conţinutul telegrameĭ aflat, doctorul plecă numaĭ de cît la Fîntînele. Acolo aştepta presupusul pictor, noutăţile. Acolo îĭ arată, probabil nevoia uneĭ a doua crime, neapărat trebuincioasă.

A doua zi e văzut la gară. Ce căuta acolo? Nimic alt de cît să se asigure de plecarea compliceluĭ săŭ. Poate chiar să-ĭ maĭ comunice încă ceva.

— Eĭ e tovarăşul asasinuluĭ! încheie Stoica şi eŭ sînt de părere că ar fi bine să spunem toate judecătoruluĭ Dobrin. Doctorul ar putea băga de seamă. Acolo vom cere trimiterea procuroruluĭ. Călimgescu va fi împedicat de a face ceva.

In vremea asta Teofil, ca isbit de un gînd, îşĭ pune mînele la frunte şi zise:

— Dă-mĭ voe numaĭ cincĭ minute!... Am o idee!... Ah!

— Ce este? întrebă Stoica.

— Puţin!... Un moment!... Să nu 'mĭ scap! O idee venită fără veste, din care sper să tragem marĭ foloase. E poate încununarea tuturor aşteptărilor noastre!

— Şi ce, anume? Tot despre doctor? Maĭ e ceva?

— Am un fapt esenţial. D-rul nu se lăuda mereŭ că a fost în resboiul bulgar?

— Da, da! Sub comanda unuia, Sabarof! răspunse Stoica.

Eĭ, atuncĭ, află că căpitanul Voinea avea o nepoată... care a ţinut pe un ticălos Bogdaniev.. Acesta a slujit în armata luĭ Sabarof!... Era crezut mort. El de curînd a apărut!

A venit la nevastă. I-a propus să'l ajute la ceva şi el nu 'şĭ va maĭ revendica drepturile nicĭ odată... Ce zicĭ!

— Bravo! Asta e tovarăşul de luptă şi de crime al doctoruluĭ. Eĭ e ucigaşul căpitanuluĭ, pictorul din Fîntînele şi ucigaşul marieĭ.

Teofil trebui atuncĭ să'ĭ destăinuiască legăturile luĭ cu Irena.

Iĭ spuse şi întîmplările care avuseseră loc în acea zi.

Stoica era în culmea bucurieĭ.

El ceru să vorbească vr'o cîte-va cuvinte cu d-na Miclescu, spre a-ĭ da cîte-va lămurirĭ.

Teofil chemă pe Irena şi-ĭ recomandă pe fostul comisar, care o puse în curent cu cercetările sale.

Cînd Irena auzi că ticălosul care a nenorocit-o este autorul celor treĭ omorurĭ, se făcu ca de ceară.

— Ah! ticălosul! gemu ea. A ajuns şi aicĭ! Cine ştie ce nenorocirĭ mă vor maĭ isbi!

Stoica şi Teofil căutară să o linişteasă!

Ea ceru să-ĭ arate pe ce se întemeia afirmările luĭ Stoica. Fostul comisar dete amănunte; spuse cum Bogdaniev, în unire cu doctorul, pîndeaŭ moştenirea care trebuea să'ĭ vie eĭ.

Atuncĭ o paloare mortală se întinse pe faţa Ireneĭ, care cu lacrimile în ochĭ zise luĭ Teofil:

— Şi acum, noĭ, trebue să ne despărţim!

— De ce? întrebă Teofil mirat. Din potrivă: piedica ce oprea căsătoria noastră e înlăturată.

— Ce o să zică lumea? Femeea unuĭ ucigaş!...

— Ce mĭ pasă de lume! Dar lumea te va compătimi, pentru cele ce aĭ avut să suferĭ de pe urma luĭ...

— Oh! e o adevărată tortură să mă gîndesc că am să declar toate ticăloşiile luĭ, că în acest proces criminal eŭ trebue să-l denunţ.

— Nu! zise, după o clipă de Stoica gîndire. Voiŭ face eŭ ca să nu aparĭ de loc.

Numaĭ un singur lucru: să'mĭ daţĭ voe ca pentru cît va timp eŭ să fiŭ mare şi tare. Eŭ să poruncesc! Peste cîte-va zile, voĭ fi iar servitorul dv.

Aveţĭ să vedeţĭ ce pot şi eŭ să fac!

(Va urma)

DE VINZARE în condiţiunĭ avantagioase o NOUA TIPOGRAFIE completă cu o maşină de format No. 6.

O maşină de tipografie format No. 10, usată.

O maşină Boston format 22 a 32 cm.

A se adresa la d. Iosef Schwarz & Co. Bucureştĭ. Str. Doamneĭ, 20.

BUCUREŞTI — Tipografia EPOCA Strada Clementeĭ 3. — BUCUREŞTI

www.dacoromanica.ro